

DZIENNIK ZARZĄDZEŃ I ROZKAZÓW

KOMENDY GŁÓWNEJ STRAŻY POŻARNYCH

Warszawa, dnia 4 maja 1987 r. **Nr 1-2**

TREŚĆ:

1

UCHWAŁA NR 58/87 RADY MINISTRÓW

z dnia 11 kwietnia 1987 r.

zmieniająca uchwałę w sprawie wynagrodzenia funkcjonariuszy pożarnictwa

Na podstawie art. 79 Kodeksu Pracy (Dz. U. z 1974 r. Nr 24, poz. 141, z 1975 r. Nr 16, poz. 91, z 1981 r. Nr 6, poz. 23, z 1982 r. Nr 31, poz. 214, z 1985 r. Nr 20, poz. 85 i Nr 35, poz. 162 oraz z 1986 r. Nr 42, poz. 201) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. W uchwale nr 211/82 Rady Ministrów z dnia 27 września 1982 r. w sprawie wynagrodzenia funkcjonariuszy pożarnictwa, zmienionej uchwałami Rady Ministrów: nr 192/83 z dnia 27 grudnia 1983 r. i nr 222/85 z dnia 27 grudnia 1985 r., wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 2 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) tabelę grup miesięcznego wynagrodzenia zasadniczego w wysokości od 7000 do 36 000 zł";

2) w § 6:

a) w ust. 2 skreśla się pkt 3,

b) ust. 3 skreśla się.

§ 2. W okresie do dnia 31 grudnia 1981 r. funkcjonariuszowi może być przyznane wynagrodzenie zasadnicze według grupy niższej od najniższej ustalonej w tabeli dla danego stanowiska oraz w wysokości pośredniej między kwotami ustalonymi dla poszczególnych grup wynagrodzenia, z tym że łączne wynagrodzenie nie może być niższe od wynagrodzenia dotychczasowego.

§ 3. Podwyżka płac funkcjonariuszy pożarnictwa zatrudnionych w przedsiębiorstwie powinna być pokryta w ramach funduszu wynagrodzeń przedsiębiorstwa.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem powzięcia z mocą od dnia 1 kwietnia 1987 r.

Prezes Rady Ministrów:
Z. Messner

2

ZARZĄDZENIE NR 14/87 MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 7 marca 1987 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie żywienia funkcjonariuszy pożarnictwa, kandydatów na funkcjonariuszy pożarnictwa, członków ochotniczych i obowiązkowych straży pożarnych oraz osób powołanych na szkolenie do straży pożarnych

Na podstawie art. 19 i 42 ust. 1 dekretu z dnia 27 grudnia 1974 r. o służbie funkcjonariuszy pożarnictwa (Dz. U. Nr 50, poz. 321 i z 1975 r. Nr 20, poz. 106) oraz art. 26 pkt 2 i art. 39 ust. 2 ustawy z dnia 12 czerwca 1975 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. Nr 20, poz. 106) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Nr 31/81 Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 23 lipca 1981 r. w sprawie żywienia funkcjonariuszy pożarnictwa, kandydatów na funkcjonariuszy pożarnictwa, członków ochotniczych i obowiązkowych straży pożarnych oraz osób powołanych na szkolenie do straży pożarnych wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 2 ust. 1 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„1. Wyżywienie według zasadniczej należności żywnościowej żołnierskiej „Z" oraz dodatkowej należności uzupełniającej „DU" 50% w postaci gotowanej strawy przysługuje bezpłatnie:",

2) § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. W czasie akcji ratowniczych oraz ćwiczeń trwających ponad 12 godzin zamiast należności żywnościowej, o której mowa w § 2 ust. 1 przysługuje bezpłatne wyżywienie w naturze według należności zasadniczej żołnierskiej „Z" oraz dodatkowej należności uzupełniającej „DU" w wymiarze 125%.",

3) w § 5 ust. 1 skreśla się wyrazy: „której norma stanowi załącznik nr 3",

4) § 6 otrzymuje brzmienie:

„§ 6. Kandydatom na funkcjonariuszy pożarnictwa na okres bezpłatnych praktyk i podróży służbowych szkoła pożarnicza wydaje równoważnik pieniężny w zamian zasadniczej należności żywnościowej „Z" wraz z dodatkową należnością uzupełniającą „DU" w wysokości 50%.",

5) § 7 otrzymuje brzmienie:

„§ 7. Z wyżywienia według stawki, o której mowa w § 2 ust. 1 mogą korzystać odpłatnie, za zgodą komendanta szkoły pożarniczej lub ośrodka szkolenia pożarniczego, pracownicy szkoły lub ośrodka oraz osoby pobierające naukę w systemie zaocznym w dniach odbywania w szkołach ćwiczeń, konsultacji, składania egzaminów itp. Odpłatność wynosi: za obiad — 50%, a za śniadanie i kolację po 25% stawki dziennej.".

§ 2. Załączniki nr 1—4 określające normy należności żywnościowych otrzymują brzmienie ustalone w załącznikach nr 1—3 do niniejszego zarządzenia.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania z mocą od dnia 1 stycznia 1987 r.

W porozumieniu:

Minister Finansów:
B. Samojlik

Minister Spraw Wewnętrznych:
wz. W. Pożoga

Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych:
wz. S. Borkowska

Załączniki do zarządzenia nr 14/87 Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 7 marca 1987 r. (poz. 2)

Załącznik nr 1

ZASADNICZA NALEŻNOŚĆ ŻYWNOŚCIOWA ŻOŁNIERSKA „Z" zawiera:

Lp.	Nazwy środków spożywczych	Dziennie w gramach na osobę
1	2	3
1.	Chleb żytnio-pszenny	620
2.	Bułka pszenna	50
3.	Mąka pszenna	20
4.	Kasze, strączkowe, makaron w tym: kasza gryczana 2 g kasza jęczmienna 15 g groch 18 g fasola 10 g makaron 25 g	70
5.	Ryż	10
6.	Mięso w tym: mięso wieprzowe 100 g mięso wołowe 70 g	170
7.	Kiełbasa	35
8.	Boczek wędzony	10
9.	Ryby	20
10.	Słonina	10
11.	Smalec	16
12.	Masło	10
13.	Margaryna	15
14.	Olej roślinny	4
15.	Jaja (szt.)	0,2
16.	Mleko	250
17.	Ser topiony	10
18.	Ser pełnotłusty	8
19.	Twaróg tłusty	14
20.	Śmietana	10
21.	Ziemniaki	700
22.	Warzywa świeże	225
23.	Warzywa smakowe	25
24.	Cebula świeża	30
25.	Owoce świeże	35
26.	Cukier	60
27.	Marmolada	15
28.	Kawa zbożowa	8
29.	Sól	25
30.	Przyprawy w tym: koncentrat pomidorowy 30% 7,0 g musztarda 2,0 g przyprawa do zup 4,0 g	15,3

1	2	3
	papryka 0,1 g pieprz ziołowy 0,15 g liść laurowy 0,05 g ocet 2,0 g	
	Wartość energetyczna kJ (kcal)	17.100 (4100)

Załącznik nr 2

DODATKOWA NALEŻNOŚĆ ŻYWNOSCIOWA UZUPEŁNIAJĄCA — „DU" zawiera:

Lp.	Nazwy środków spożywczych	Dziennie w gramach na osobę
1	2	3
1.	Wędliny	50
2.	Masło	20
3.	Ser pełnotłusty	40
4.	Owoce świeże	250
5.	Soki owocowe	250
6.	Kawa naturalna	6
7.	Cukier	20
3.	Bułka pszenna	50
9.	Jaja (szt.)	0,5
10.	Mleko (3,2... tłuszczu)	150
	Wartość energetyczna kJ (Kcal)	4.270 (1020)

Załącznik nr 3

DODATKOWA NALEŻNOŚĆ ŻYWNOŚCIOWA OGÓLNA „DO" zawiera:

Lp.	Nazwy środków spożywczych	Dziennie w gramach na osobę
1	2	3
1.	Chleb żytnio-pszenny	100
2.	Kiełbasa lub w zamian jeden z następujących produktów — boczek wędzony 80,0 g — ser topiony 112,5 g — jaja (szt.) 2 — kiszka pasztetowa 112,5 g — salceson 112,5 g — śledź marynowany 100,0 g — słonina konserwowa 80,0 g — konserwy mięsne 60,0 g — konserwy rybne 100,0 g — margaryna 80,0 g	75
3.	Kawa konserwowa	30
	Wartość energetyczna kJ (kcal)	2.280 (550)

3

ZARZĄDZENIE NR 27/87 MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 30 kwietnia 1987 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie wynagrodzenia zasadniczego oraz zasad zaszeregowania funkcjonariuszy pożarnictwa

Na podstawie § 2 ust. 1 uchwały nr 211/82 Rady Ministrów z dnia 27 września 1982 r. w sprawie wynagrodzenia funkcjonariuszy pożarnictwa, zmienionej uchwałą nr 192/83 z dnia 27 grudnia 1983 r., uchwałą nr 222/85 z dnia 27 grudnia 1985 r. i uchwałą nr 58/87 z dnia 11 kwietnia 1987 r. zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu nr 81/82 Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 13 października 1982 r. w sprawie wynagrodzenia zasadniczego oraz zasad zaszeregowania funkcjonariuszy pożarnictwa, zmienionego zarządzeniem nr 7/84 z dnia 24 stycznia 1984 r. i zarządzeniem nr 20/86 z dnia 25 marca 1986 r. wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 2 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Funkcjonariuszom pełniącym służbę w jednostkach ochrony przeciwpożarowej na terenie województw: bydgoskiego, gdańskiego, katowickiego, kieleckiego, krakowskiego, łódzkiego, poznańskiego, szczecińskiego, wrocławskiego oraz stołecznego warszawskiego maksymalne grupy wynagrodzenia zasadniczego przewidziane dla zajmowanego stanowiska podwyższa się o jedną grupę,",

2) załącznik nr 1 otrzymuje brzmienie ustalone w załączniku do niniejszego zarządzenia.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania z mocą od dnia 1 kwietnia 1987 r.

W porozumieniu:

Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych:
wz. A. Paczos

Minister Spraw Wewnętrznych:
Cz. Kiszczak

Załącznik do zarządzenia nr 27/87 Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 30 kwietnia 1987 r. (poz. 3)

TABELA
GRUP I STAWEK WYNAGRODZENIA ZASADNICZEGO

Grupa wynagrodzenia	Kwota zł
1	7.000—9.000
2	7.200—9.500
3	7.400—10.500
4	7.600—11.500
5	7.800—12.500
6	8.000—13.500
7	8.200—14.500
8	8.400—15.500
9	8.600—16.500
10	9.000—17.500
11	9.500—18.500
12	10.000—19.500
13	10.500—20.500
14	11.000—21.500
15	11.500—22.500
16	12.000—23.500
17	12.500—24.500
18	13.000—26.000
19	13.500—27.500
20	14.000—29.000
21	14.500—30.500
22	16.000—32.000
23	17.500—34.000
24	19.000—36.000

4

ZARZĄDZENIE NR 25 MINISTRA-KIEROWNIKA URZĘDU GOSPODARKI MORSKIEJ

z dnia 30 sierpnia 1983 r.

w sprawie zabezpieczenia przeciwpożarowego statków remontowanych w morskich portach i stoczniach remontowych

Na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 12 czerwca 1975 r. o ochronie pożarowej (Dz. U. Nr 20, poz. 106), celem zapobieżenia pożarom na statkach podczas remontów zarządza się, co następuje:

Rozdział I

PRZEPISY OGÓLNE

§ 1. Przepisy zarządzenia stosuje się do wszystkich statków w okresie ich remontu w morskich portach i stoczniach remontowych podległych Urzędowi Gospodarki Morskiej.

§ 2. Odpowiedzialność za bezpieczeństwo pożarowe statku w okresie jego remontu ponosi stocznia i armator.

§ 3. Użyte określenia w dalszych przepisach zarządzenia oznaczają:

1) „statek" — obiekt pływający na wodach morskich, śródlądowych lub portowych, przeznaczony do celów transportowych, rybackich, specjalnych lub technicznych, jak np. barki, pontony, dźwigi pływające, holowniki, morskie ruchome jednostki wiertnicze, pogłębiarki itp.,
2) „remont" — działania mające na celu doprowadzenie statku do stanu gotowości technicznej, określone w branżowej normie,
3) „budowniczy" — pracownik stoczni kierujący i odpowiedzialny za remont statku,
4) „materiały niebezpieczne" — materiały określone w przepisach o transporcie morskim materiałów niebezpiecznych,
5) „odgazowanie" — usunięcie pozostałości gazów i cieczy po przewożonych gazach i cieczach palnych, celem uzyskania stężenia nie przekraczającego 5% wartości dolnej granicy wybuchowości, potwierdzonego świadectwem odgazowania,
6) „oczyszczenie" — usunięcie wszystkich pozostałości oraz pyłów po przewożonych ładunkach łatwo zapalnych celem likwidacji zagrożenia pożarowego,
7) „świadectwo odgazowania" — dokument wydany przez upoważnioną komórkę (laboratorium) stwierdzający bezpieczne warunki pracy z użyciem ognia otwartego lub narzędzi powodujących iskrzenie,
8) „ogień otwarty" — użyte przy procesach spawania, cięcia, przepalania, podgrzewania, nitowania, itp., ciepło w postaci ognia, płomienia, iskry lub łuku elektrycznego, które może przy bezpośrednim zetknięciu z materiałami niebezpiecznymi, bądź przy ogrzaniu ich otoczenia spowodować pożar lub wybuch,
9) „praca pożarowo-niebezpieczna" — praca, która ze względu na użyte materiały, narzędzia powodujące iskrzenie, osprzęt spawalniczy oraz warunki wykonania może zainicjować pożar, a w szczególności praca z ogniem otwartym, praca konserwacyjno-malarska, klejarska, izolatorska itp.,
10) „prace względem siebie pożarowo-niebezpieczne" — prace, których jednoczesne wykonywanie bądź zaniechanie, nieprzestrzeganie bezpiecznego odstępu czasu rozpoczęcia jednej pracy względem drugiej, może zainicjować pożar lub wybuch, np. prace konserwacyjno-malarskie, prace tapicersko-stolarskie, prace z ogniem otwartym, prace izolatorskie i klejarskie,
11) „resztki paliwa" — paliwo pozostałe w instalacji paliwowej statku, nie dające się odpompować pompami statku.

Rozdział II

PRZYGOTOWANIE STATKU DO REMONTU

§ 4. 1. Przed rozpoczęciem remontu armator jest obowiązany:

1) udostępnić stoczni plan ogólny statku oraz plan obrony przeciwpożarowej statku (nie dotyczy statków o pojemności brutto poniżej 400 RT),
2) ustalić, które instalacje przeciwpożarowe statku będą czynne oraz określić ilość przenośnego sprzętu pożarniczego pozostawionego na statku na czas remontu,
3) ustalić ze stocznią sposób wykonania prac remontowych,
4) udzielić stoczni przed rozpoczęciem prac grożących niebezpieczeństwem pożaru stosownych wyjaśnień i wskazówek dotyczących części konstrukcji statku, jak np. palnych oszalowań, izolacji itp.,
5) przygotować na rufie i dziobie z wolnej burty hol umożliwiający natychmiastowe odholowanie statku w razie koniecznej potrzeby,
6) zapewnić, aby oficer służbowy w ciągu całej doby znał aktualny stan osobowy załogi statku,
7) usunąć ze statku materiały niebezpieczne oraz pozostałości palnych cieczy, ładunków, ich opakowań i drewna sztauerskiego; podczas remontu dopuszcza się pozostawienie na statku drewna sztauerskiego w jednym pomieszczeniu zabezpieczonym przez załogę, w którym nie będą prowadzone prace remontowe,
8) usunąć z pomieszczeń, w których przewiduje się prace z użyciem ognia otwartego, wszelkie ruchome palne przedmioty oraz materiały niebezpieczne, jak również pirotechniczne środki sygnałowe i umieścić je w pomieszczeniach, gdzie nie będą wykonywane tego rodzaju pra-

ce; pirotechniczne środki sygnałowe można pozostawić na statku, lecz tylko w pomieszczeniu na ten cel przeznaczonym pod warunkiem, że w pomieszczeniu tym oraz w pomieszczeniach przyległych nie będą prowadzone prace z ogniem otwartym, ani nie nastąpi rozprzestrzenianie się w ich kierunku ewentualnego pożaru,

9) w razie przewidywania jakichkolwiek prac pożarowo-niebezpiecznych w którymkolwiek zbiorniku paliwowym oraz w jego obrębie, opróżnić go, odgazować; co powinno być stwierdzone ważnym świadectwem odgazowania (zamiast odgazowania dopuszcza się wypełnienie gazem obojętnym lub wodą, lecz pod warunkiem zachowania wytrzymałości i stateczności statku oraz nie spowodowania utworzenia przestrzeni wolnej, w której mogłyby się zbierać palne gazy i pary),

10) oczyścić ładownie i instalacje wentylacyjne, jeżeli w dwóch ostatnich rejsach była przewożona siarka luzem,

11) odgazować zbiornikowiec, jeżeli w dwóch ostatnich rejsach była przewożona ciecz palna lub gaz palny,

12) podczas przebudowy statku jak również remontu klasowego opróżnić zbiorniki paliwa, pozostawiając niezbędny zapas dla wprowadzenia statku do basenu stoczniowego i zacumowania przy nabrzeżu oraz do utrzymania w ruchu koniecznych urządzeń związanych z oświetleniem, wentylacją i ogrzewaniem do czasu podłączenia instalacji stoczniowej; zapas paliwa nie może przekraczać pojemności jednego zbiornika rozchodowego i jednego dennego dla każdego rodzaju paliwa, jednakże nie więcej niż w dwóch zbiornikach rozchodowych i dwóch dennych,

13) w remontach portowych zapewnić oświetlenie dróg ewakuacyjnych oraz ustalić dodatkowe drogi komunikacyjne w części rufowej i dziobowej statku, jeżeli długość jego przekracza 50 m.

2. Ilość paliwa pozostawionego na statkach o nośności powyżej 60 tys. DWT dla wszystkich rodzajów remontów oraz na statkach o nośności poniżej 60 tys. DWT przy remontach poawaryjnych, bieżących, międzyrejsowych i dokowo-konserwacyjnych, ustala się każdorazowo przy przyjęciu statku w zależności od warunków bezpieczeństwa pożarowego.

Rozdział III

PRZYJĘCIE STATKU DO REMONTU

§ 5. Stocznia przyjmując statek do remontu jest zobowiązana:

1) zapoznać się ze specyfikacją remontową, oznaczyć wyraźnie w opisie prac remontowych wszystkie prace pożarowo-niebezpieczne i w razie potrzeby opracować specjalne warunki zabezpieczenia przeciwpożarowego,

2) wyznaczyć na statku drogi ewakuacyjne i oznaczyć po obu zewnętrznych burtach otwory ewakuacyjne z rejonu siłowni i pomieszczeń przemysłowych pod pokładem otwartym; drogi ewakuacyjne oznakować napisem „droga ewakuacyjna" i strzałką wskazującą kierunek ewakuacji, a wyjście ewakuacyjne napisem „wyjście ewakuacyjne",

3) zapewnić przejezdność dróg dojazdowych do remontowanego statku oraz ze statków do 50 m długości jedną, a ze statków powyżej 50 m długości dwie dodatkowe drogi ewakuacyjne przez założenie awaryjnych trapów, schodni lub drabin,

4) zapewnić w remontach prowadzonych w stoczni oświetlenie dróg ewakuacyjnych na statku,

5) zapewnić łączność telefoniczną ze statkiem oraz skuteczny środek alarmowania w wypadku niesprawności statkowego systemu alarmowego, jak również dopilnować znajomość sygnałów alarmowych przez zatrudnionych na statku pracowników,

6) podać na tablicy przy telefonie numery alarmowe,

7) zapewnić sprawność techniczną i gotowość natychmiastowego podłączenia z chwilą zacumowania statku do nabrzeża lub zadokowania statku na doku, wszelkich nabrzeżowych przyłączy energetycznych zasilania sysystemów statkowych,

8) dostarczyć i rozmieścić na statku odpowiednią ilość przenośnego sprzętu pożarniczego dla zabezpieczenia prac pożarowo-niebezpiecznych,

9) w części rufowej i dziobowej statku doprowadzić wodę z hydrantów nabrzeżnych lub dokowych,

10) wyznaczyć w porozumieniu z kierownictwem statku miejsca przeznaczone do palenia tytoniu i oznaczyć je napisem „Tu wolno palić" oraz wyposażyć w naczynia z wodą na niedopałki,

11) wprowadzić skuteczny system umożliwiający ustalenie liczby pracowników przebywających równocześnie w pomieszczeniach siłowni i jej bezpośrednim sąsiedztwie, przyjmując następujące maksymalne ilości:

Wielkość statku w DWT	Maksymalna ilość pracowników
500	12
501—2000	16
2001—5000	25
5001— powyżej	35

11a) na statkach rybackich o wielkości powyżej 1000 DWT zezwala się na zatrudnienie w przedziale siłowni i w pomieszczeniach sąsiednich (chłodni, kotłowni) łącznie do 25 pracowników.
W bazach rybackich o wielkości powyżej 10 000 DWT zezwala się na zatrudnienie w przedziale siłowni i w pomieszczeniach sąsiednich (elektrowni, kotłowni) łącznie do 50 pracowników,

12) odgazować zbiorniki paliwowe przed prowadzeniem prac z ogniem otwartym, co powinno być potwierdzone świadectwem odgazowania, jeżeli czynności tych nie wykonał armator,
13) umieścić w widocznym miejscu, ogólnie dostępną na bieżąco aktualizowaną informację o ważności świadectw odgazowania lub oczyszczenia o treści „Świadectwo odgazowania" wydane dnia . . . . o godz. . . . dla . . . . ; oryginały świadectw przechowuje budowniczy,
14) prowadzić „Książkę prac pożarowo-niebezpiecznych" według wzoru stanowiącego załącznik nr 1 do zarządzenia,
15) na zbiornikowcu, który w ostatnich dwóch podróżach przewoził siarkę, przed przystąpieniem do prac remontowych na instalacji ogrzewającej zbiorniki ładunkowe, usunąć z instalacji siarkowodór, jeżeli czynności tej nie wykonał armator.

§ 6. 1. Stocznia może przyjąć do remontu nieoczyszczony zbiornikowiec, który w ostatnich dwóch podróżach przewoził siarkę pod warunkiem, że w części ładunkowej statku nie będą prowadzone prace remontowe.

2. Stocznia przyjmując do remontu zbiornikowiec, który w ostatnich dwóch podróżach przewoził siarkę, może warunkowo wykonać oczyszczenie zbiorników ładunkowych i instalacji ładunkowych.

3. Stocznia może przyjąć do remontu zbiornikowiec, który w ostatnich dwóch podróżach przewoził ciecze lub gazy palne tylko bez ładunku i po odgazowaniu statku.

4. W uzasadnionych przypadkach stocznia może dodatkowo żądać od armatora usunięcia ze statku przeznaczonego do remontu materiałów niebezpiecznych, mających wpływ na zagrożenie pożarowe i wybuchowe (np. butle z gazami, amoniak z instalacji chłodniczych).

§ 7. Przy pracach remontowych, przeprowadzanych na zbiornikowcach w porcie ustala się, co następuje:

1) na zbiornikowcu, posiadającym jednolity ładunek pozaklasowy, nie wymaga się opróżniania zbiorników ładunkowych, ich odgazowania i oczyszczania pod warunkiem, że prace z użyciem ognia otwartego będą prowadzone tylko w pomieszczeniach i przedziałach zamkniętych poza obrębem zbiorników ładunkowych,
2) na zbiornikowcu, który przewoził ładunki zaliczone do jednej z klas niebezpieczeństwa pożarowego dopuszcza się, lecz w miejscu wyznaczonym przez kapitana portu, prowadzenie prac z użyciem ognia otwartego w siłowni. pod warunkiem zabezpieczenia przeciwpożarowego prac przez zakładową służbę ochrony przeciwpożarowej i uzyskania zezwolenia kapitana portu,
3) na zbiornikowcu, na którym przewożono ładunki III klasy niebezpieczeństwa pożarowego lub pozaklasowe — należy odgazować zbiornik ładunkowy, w którym mają być prowadzone prace z użyciem ognia otwartego, uzyskać świadectwo odgazowania tego zbiornika, a sąsiadujące z nim zbiorniki napełnić całkowicie gazem obojętnym lub wodą,
4) dopuszcza się przeholowanie zbiornikowców nieodgazowanych w rejonie jednego portu, bez udziału własnego napędu oraz prowadzenie w czasie przeładunku prac remontowych silnika głównego, bez użycia ognia otwartego, na warunkach które za każdym razem określi kapitan portu.

§ 8. Stocznia i armator w protokole przyjęcia statku do remontu sporządzonym wg wzoru stanowiącego załącznik nr 2, ustalą szczegółowy podział obowiązków wynikających z przepisów zarządzenia.

Rozdział IV

ZABEZPIECZENIE STATKU W OKRESIE REMONTU

§ 9. 1. Rozpoczęcie pracy pożarowo-niebezpiecznej może nastąpić tylko na podstawie zezwolenia na wykonanie tej pracy, wydanego w formie zapisu do książki prac pożarowo-niebezpiecznych lub do dziennika okrętowego.

2. Zezwolenie na wykonanie pracy pożarowo-niebezpiecznej podczas remontu w stoczni wydaje budowniczy, a poza stocznią oficer służbowy na statku, za wyjątkiem określonym w § 7 pkt 2.

3. Zezwolenie na wykonanie prac pożarowo-niebezpiecznych traci moc, jeżeli zmieniły się warunki, w których wykonano badania specjalistyczne lub kontrolne np. uległa awarii wentylacja, armatura, otwarto właz, przemieszczono przedmioty lub materiały pożarowo-niebezpieczne, pogorszyły się warunki atmosferyczne (wzrosła temperatura), na skutek czego powstało zagrożenie pożarowe lub upłynęły 24 godziny od wydania świadectwa odgazowania.

4. W sytuacjach wątpliwych i zawiłych należy przed wydaniem zezwolenia uzyskać opinię właściwej służby ochrony przeciwpożarowej.

5. Prace, o których mowa w § 7 pkt 1 i 3 oraz prace pożarowo-niebezpieczne na statkach stojących w portach można rozpoczynać po uzyskaniu zgody oficera służbowego kapitanatu portu.

§ 10. 1. Wykonywanie na statku stojącym w porcie prac spawalniczych jak też innych z otwartym ogniem dozwolone jest jedynie za każdorazową zgodą kapitanatu portu i po uprzednim zawiadomieniu zakładowej służby ochrony przeciwpożarowej. Obowiązek zawiadomienia kapitanatu portu i zakładowej służby ochrony przeciwpożarowej ciąży na kapitanie statku.

2. Przepis ust. 1 nie ma zastosowania na nabrzeżach pozostających w użytkowaniu stoczni lub warsztatów remontowych oraz na znajdujących się przy nich statkach. Sposób zabezpieczenia prac pożarowo-niebezpiecznych w portowych obiektach lądowych określają odrębne przepisy.

§ 11. Niezależnie od wymogów określonych w zarządzeniu stocznie remontowe i armatorzy obowiązani są przestrzegać postanowień instrukcji w

sprawie bezpieczeństwa pożarowego przy pracach spawalniczych na statkach, stanowiącej załącznik nr 3, do zarządzenia.

§ 12. 1. Przy wszystkich rodzajach remontów zabronione jest:

1) rozpoczęcie prac pożarowo-niebezpiecznych w zbiorniku, w obrębie zbiornika oraz w innych pomieszczeniach zagrożonych wybuchem, bez ważnego świadectwa odgazowania lub zabezpieczenia przez wypełnienie zbiornika gazem obojętnym lub wodą,
2) równoczesne wykonywanie w tym samym rejonie na statku lub w jego pomieszczeniach, prac względem siebie pożarowo-niebezpiecznych,
3) stosowanie do mycia lub czyszczenia cieczy zaliczonych do I i II klasy niebezpieczeństwa pożarowego,
4) przebywanie w remontowanych pomieszczeniach siłowni więcej pracowników ponad ilość określoną w § 5, pkt 11,
5) ustawienie przy nabrzeżu stoczniowym z wyjątkiem kutrów rybackich i statków małego taboru portowego:
   a) obok siebie zbiornikowców,
   b) obok zbiornikowców innych statków,
   c) obok siebie więcej niż 2 statków o tonażu (nośności) powyżej 1500 DWT,
   d) obok siebie więcej niż 3 statków o tonażu (nośności) poniżej 1500 DWT,
6) używanie w rejonach i pomieszczeniach statku zagrożonych wybuchem urządzeń, sprzętu, odzieży, nie spełniających wymagań przeciwwybuchowych,
7) rozpoczęcie bez świadectwa odgazowania, prac pożarowo-niebezpiecznych w rejonach i pomieszczeniach zamkniętych, a w szczególności pod pokładem głównym na zbiornikowcu, który w ostatnich dwóch podróżach przewoził siarkę i w którego instalacji ogrzewającej zbiorniki ładunkowe stwierdzono istnienie siarkowodoru.

2. Podczas dokowania zbiornikowców należy przestrzegać zasady, aby na tym samym doku nie był ustawiony żaden inny statek.

Rozdział V

PRZEPISY KOŃCOWE

§ 13. Miejsce ustawienia remontowanego statku przy nabrzeżu stoczni ustala dyżurny dyspozytor stoczni i natychmiast powiadamia o tym zakładową służbę ochrony przeciwpożarowej.

§ 14. W przypadkach szczególnego zagrożenia pożarowego, mogącego powstać w związku z planowaniem prac remontowych, stocznia lub kapitanat portu (jeżeli statek stoi w porcie), może powołać komisję rzeczoznawców, określając każdorazowo jej skład i zakres czynności dla ustalenia sposobu wykonania i zabezpieczenia przeciwpożarowego tych prac.

§ 15. 1. Bezpośrednio po powiadomieniu przez stocznię o zakończeniu prac i opuszczeniu statku przez stoczniowców i innych podwykonawców armator jest zobowiązany skontrolować każdorazowo statek, a w szczególności pomieszczenia, w których prowadzono prace z użyciem ognia oraz pomieszczenia przyległe.

2. Kontrolę należy powtórzyć dwukrotnie w odstępach półgodzinnych.

3. Przeprowadzenie kontroli powinno być odnotowane w dzienniku okrętowym oraz w książce prac pożarowo-niebezpiecznych.

§ 16. Kontrolę zabezpieczenia przeciwpożarowego remontowanych statków sprawują właściwe służby ochrony przeciwpożarowej.

§ 17. Tracą moc:

1) zarządzenie nr 11 Ministrów: Żeglugi i Przemysłu Ciężkiego z dnia 23 lutego 1966 r. w sprawie zabezpieczenia przeciwpożarowego statków remontowanych w stoczniach krajowych (Dz. Urz. MŻ Nr 3, poz. 19),
2) zarządzenie nr 54 Ministra Żeglugi z dnia 16 maja 1961 r. dotyczące wprowadzenia instrukcji w sprawie bezpieczeństwa pożarowego przy pracach spawalniczych na statkach i w obiektach lądowych.

§ 18. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister-Kierownik
Urzędu Gospodarki Morskiej:
J. Korzonek

Załączniki do zarządzenia nr 25 Ministra-Kierownika Urzędu Gospodarki Morskiej z dnia 30 sierpnia 1983 r. (poz. 4)

Załącznik nr 1

KSIĄŻKA
prac pożarowo-niebezpiecznych

dla jednostki . . . . armatora . . . .

I. GRUPA OBRONY PRZECIWPOŻAROWEJ

1	Dowódcy grupy budowniczy	Ob.
2	Z-ca dowódcy grupy. Ewakuacja pracowników stoczni	Ob.
3	Członek grupy	Ob.
4	Członek grupy	Ob.

Założona

dn. .... 19......... r.

....
podpis budowniczego

Zakończona

dn. .... 19......... r.

....
podpis budowniczego

TELEFONY ALARMOWE:

STRAŻ POŻARNA . . . .
POGOTOWIE RATUNKOWE . . . .
POGOTOWIE ELEKTRYCZNE . . . .
POGOTOWIE ENERGETYCZNE . . . .
BHP . . . .
STRAŻ PRZEMYSŁOWA . . . .
DYSPOZYTOR . . . .

II. PRACE POŻAROWO-NIEBEZPIECZNE

L. p.	Termin wykonania prac			Krótki opis pracy oraz jej dokładna lokalizacja	Wydział wykonujący pracę	Nazwisko i imię, nr ewidencyjny mistrza lub brygadzisty odpowiedzialnego za prowadzoną pracę i dokonanie zapisu w kol. 5 podpis	Zezwolenie budowniczego, warunki zabezpieczenia podpis, data, godzina	Nazwisko i imię wykonującego pracę — podpis stwierdzający przyjęcie warunków zabezpieczenia	Data i godzina zakończenia pracy i powiadomienia oficera służbowego statku, podpisy: wykonującego pracę oficera służbowego statku	Uwagi organów kontrolnych
	data	godzina od	godzina do							
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11

III. STOCZNIOWY SPRZĘT POŻARNICZY DLA ZABEZPIECZENIA PRAC REMONTOWYCH

L. p.	Sprzęt pożarniczy	szt.	Uwagi
1	2	3	4
1	Węże tłoczone		
2	Prądownice wodne		
3	Zestawy pianowe		
4	Agregaty pianowe		
5	Gaśnice pianowe		
6	Gaśnice śniegowe		
7	Gaśnice proszkowe		
8	Gaśnice halonowe		
9	Koce gaśnicze		
10	Tablice ostrzegawcze		
11	Ręczne syreny alarmowe		
12	Aparaty oddechowe		
13			
14			

. . . .

data i podpis pracownika instalującego sprzęt

. . . .

Stocznia

WAŻNIEJSZE TELEFONY:

CENTRALA TELEFONICZNA . . . .
SZEF PRODUKCJI . . . .
STRAŻ POŻARNA . . . .
WYMIANA SPRZĘTU POŻARNICZEGO . . . .
. . . .
. . . .
. . . .

Załącznik nr 2

PROTOKÓŁ

spisany w dniu . . . . 19 . . . r., ustalający warunki bezpieczeństwa pożarowego podczas przyjęcia statku . . . . DWT . . . . Lc . . . . . armatora . . . .

na remont . . . . planowany od dnia . . . . 19 . . . r.

do dnia . . . . 19 . . . r.

Na podstawie zarządzenia nr . . . . Ministra-Kierownika Urzędu Gospodarki Morskiej w sprawie zabezpieczenia przeciwpożarowego statków remontowanych w morskich portach i stoczniach remontowych z dnia . . . . przedstawiciele Stoczni i Armatora ustalili, co następuje:

1. ZOBOWIĄZANIA ARMATORA:

		tak	nie*)
1	Udostępniono stoczni plan ogólny statku oraz plan obrony przeciwpożarowej statku		
2	Ustalono ze stocznią sposób wykonania prac remontowych		
3	Udzielono stoczni wyjaśnień i wskazówek dotyczących części konstrukcji statku, jak np. palnych oszalowań, izolacji itp.		
4	Przygotowano na rufie i dziobie hol umożliwiający natychmiastowe odholowanie statku w razie koniecznej potrzeby		
5	Ustalono dodatkowe drogi komunikacyjne w części rufowej i dziobowej statku		
6	Zobowiązano oficera służbowego do znajomości w ciągu całej doby aktualnego stanu osobowego załogi statku		
7	Środki pirotechniczne zabezpieczono		
8	Na zbiornikowcu po przewozie siarki stwierdzono w instalacji ogrzewającej istnienie siarkowodoru		

* Ewentualne uwagi.

9. Stan paliwa zgodny z przepisami — rozmieszczenie:

numer zbiornika	ilość ton	rodzaj paliwa	numer zbiornika	ilość ton	rodzaj paliwa

Inne ustalenia: . . . .

10. Zbiorniki paliwowe nr . . . . zostaną opróżnione i odgazowane przed przystąpieniem do prac remontowych, co powinno być potwierdzone świadectwem odgazowania przez armatora/stocznię.
Na statku pozostaną resztki paliwa . . . .
(ilość resztek paliwa)
Inne ustalenia: . . . .

11. Zbiorniki ładunkowe zbiornikowca po przewozie siarki nr . . . . i instalacje ładunkowe zostaną oczyszczone przez armatora/stocznię . . . .

12. Z pomieszczeń, w których planuje się prowadzenie prac z ogniem otwartym, wszelkie ruchome palne przedmioty oraz materiały pożarowo-niebezpieczne (nie) usunięto.
Powyższe pomieszczenia, w miarę potrzeby, będą przygotowane przez załogę, na żądanie budowniczego.

13. Ustalono, że ok. . . . . m^3 drewna sztauerskiego pozostaje na statku w pomieszczeniu zabezpieczonym przez załogę . . . .

14. Statkowy przenośny sprzęt pożarniczy pozostaje na stanowiskach.
Inne ustalenia: . . . .

15. W czasie remontu będą czynne na statku następujące stałe instalacje przeciwpożarowe obsługiwane przez załogę . . . .

16. Kierownictwo statku zapewni kontrolę pomieszczeń, każdorazowo po zgłoszeniu przez

stocznię zakończenia prac pożarowo-niebezpiecznych i opuszczeniu statku przez stoczniowców i innych podwykonawców.
Kontrola zostanie zorganizowana i powtórzona dwukrotnie w odstępach półgodzinnych przez oficera służbowego, który dokona odpowiedniego zapisu w dzienniku okrętowym.

II. ZOBOWIĄZANIA STOCZNI:

1. Przed rozpoczęciem prac remontowych stocznia:
   1) założy na statku telefon sieci stoczniowej wraz z tablicą z numerami alarmowymi,
   2) zapewni oświetlenie i oznakowanie dróg ewakuacyjnych na statku,
   3) zapewni przejezdność dróg dojazdowych do remontowanego statku oraz jedną — dwie dodatkowe drogi ewakuacyjne przez założenie awaryjnych trapów, schodni, drabin,
   4) oznaczy na zewnętrznych burtach otwory ewakuacyjne z rejonu siłowni i pomieszczeń przemysłowych pod pokładem otwartym,
   5) zapewni sprawność techniczną i gotowość natychmiastowego podłączenia wszelkich nabrzeżnych przyłączy energetycznych zasilania systemów statkowych,
   6) w części rufowej i dziobowej statku doprowadzi wodę z hydrantów nabrzeżnych lub dokowych, o wydajności i ciśnieniu zapewniającym otrzymanie skutecznego prądu gaśniczego na statku,
   7) zaprowadzi książkę prac pożarowo-niebezpiecznych.
2. Ustalono, że w pomieszczeniach siłownianych może maksymalnie przebywać . . . . pracowników.
3. Konieczne informacje o ważności świadectw odgazowania zbiorników i innych pomieszczeń, w których wymagane jest odgazowanie, w miarę potrzeby, zostaną umieszczone w widocznym miejscu, a ponadto każdorazowo o tym fakcie budowniczy powiadomi oficera służbowego statku.
4. Ustalono następujące miejsca, w których dozwolone jest palenie tytoniu . . . .
   Miejsca te będą oznakowane tablicą z napisem „TU WOLNO PALIĆ" oraz zostaną wyposażone w naczynia z wodą na niedopałki.
5. Stocznia dostarczy dla zabezpieczenia prac pożarowo-niebezpiecznych następujące ilości przenośnego sprzętu pożarniczego:

węże tłoczne	. . . . odc.
prądownice	. . . . szt.
zestawy pianowe	. . . . kpl.
agregaty gaśnicze	. . . . szt.
gaśnice pianowe	. . . . szt.
gaśnice śniegowe	. . . . szt.
gaśnice proszkowe	. . . . szt.
gaśnice halonowe	. . . . szt.
koce gaśnicze	. . . . szt.
tablice ostrzegawcze	. . . . szt.
ręczne syreny alarmowe	. . . . szt.

6. (Nie) wprowadza się obowiązek kontroli ruchu pracowników stoczni.

III. DODATKOWE USTALENIA:

Stan przygotowania w zakresie zabezpieczenia przeciwpożarowego statku (nie) jest zgodny z obowiązującymi przepisami. Statek (nie) może być przyjęty do remontu (pod warunkiem wykonania pkt. . . . zobowiązań armatora).

Przedstawiciele Armatora:

Kapitan . . . .
St. (I) mechanik . . . .
St. (I) oficer . . . .

Przedstawiciele Stoczni:

Specjalista ds. przygotowania remontu . . . . .
Budowniczy . . . .
Przedstawiciel służby ochrony przeciwpożarowej . . . .

Protokół otrzymują:

Kapitan statku
Specjalista ds. przygotowania remontu
Służba ochrony przeciwpożarowej Stoczni.

Załącznik nr 1

INSTRUKCJA
W SPRAWIE BEZPIECZEŃSTWA POŻAROWEGO PRZY PRACACH SPAWALNICZYCH NA STATKACH

I. Postanowienia wstępne

1. Spawanie, przepalanie i obróbka płomieniem, może być wykonywana przez pracowników posiadających uprawnienia określone w § 3 rozporządzenia Ministrów Pracy i Opieki Społecznej oraz Zdrowia z dnia 2 listopada 1954 r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy przy spawaniu i cięciu metali (Dz. U. Nr 51, poz. 259), którzy wykazali dodatkowe znajomości zasad bezpiecznego pożarowo spawania, znajomości niniejszej instrukcji, umiejętność posługiwania się przenośnym sprzętem pożarniczym i gaszenia pożarów w zarodku.
2. Wykonywanie prac spawalniczych może nastąpić wyłącznie na podstawie zezwolenia wydanego przez budowniczego podczas remontu statku w stoczni lub przez oficera służbowego (kierownika statku) na statku poza stocznią.
3. Zabronione jest wykonywanie prac z ogniem otwartym:
   1) w pomieszczeniach, w których tego samego dnia prowadzone były roboty malarskie i klejeniowe,

2) na zbiornikach, przewodach i urządzeniach pod ciśnieniem i czynnych instalacjach energetycznych,
3) w zbiornikach, przy urządzeniach oraz przewodach po gazach i płynach wybuchowych lub łatwo zapalnych, bez świadectwa odgazowania wydanego przez laboratorium stoczni remontowej lub służbę armatora,
4) w akumulatorniach, magazynach materiałów wybuchowych, strzępiastych, pyłów łatwo zapalnych oraz w pomieszczeniach o dużym zapyleniu,
5) w ładowniach całkowicie lub częściowo załadowanych materiałami wybuchowymi lub łatwo zapalnymi, których nie da się odsunąć na bezpieczną odległość,
6) w odległości mniejszej niż 30 m od miejsca przeładunku materiałów wybuchowych lub cieczy łatwo zapalnych I i II klasy niebezpieczeństwa pożarowego.

II. Obowiązki spawaczy

1. Spawacze, przepalacze i ich pomocnicy przed przystąpieniem do pracy obowiązani są:
   1) uzgodnić z brygadzistą mistrzem — budowniczym i kierownictwem statku zakres i sposób wykonania pracy oraz konieczne środki bezpieczeństwa pożarowego i potwierdzić podpisem w książce prac pożarowo-niebezpiecznych,
   2) sprawdzić i zabezpieczyć miejsce pracy przed możliwością powstania pożaru lub wybuchu, a w szczególności:
      a) usunąć lub spowodować usunięcie materiałów palnych na bezpieczną odległość od miejsca spawania lub wypalania,
      b) przy spawaniu, cięciu lub wypalaniu ścian, grodzi rurociągów, pokładów i sufitów — sprawdzić co się znajduje po przeciwnej stronie i spowodować usunięcie materiałów palnych na bezpieczną odległość aby nie były narażone na zapalenie wskutek nagrzania konstrukcji stalowych i metalowych.
      c) spowodować usunięcie izolacji palnych (korkowej i innych) i drewnianych oszalowań oraz zeskrobanie farby na dostatecznej przestrzeni od miejsca obróbki cieplnej,
      d) przy przepalaniu otworów, poza skontrolowaniem drugostronnego pomieszczenia, zabezpieczyć otwór lub spowodować zabezpieczenie otworu blachą lub innym materiałem niepalnym przed opadaniem iskier i stopu, mogących spowodować pożar,
      e) spowodować oczyszczenie zęz z materiałów ropopochodnych:
         — w ładowniach — na długości 2 m z każdej strony od miejsca pracy,
         — w maszynowni i kotłowni — w promieniu 3 m od miejsca pracy,
         — w pompowni — w promieniu 3 m od miejsca pracy, przy jednoczesnym odgazowaniu przedziału pompowni,
      f) przy pracach w maszynowni kotłowni i maszynce sterowej skontrolować czy pokrywy zbiorników paliw płynnych i smarów są zamknięte, a miejsca pokryte smarami i farbą narażone na padanie iskier i stopu oczyścić lub zabezpieczyć blachą albo innym materiałem niepalnym,
      g) sprawdzić, czy w miejscu pracy z ogniem otwartym lub w bezpośrednim sąsiedztwie nie przebiegają czynne przewody energetyczne i ciśnieniowe, które należy wyłączyć i zabezpieczyć przed uszkodzeniem,
      h) przy spawaniu na masztach i bomach na pokładzie, teren wokół miejsca pracy zabezpieczyć przed opadającymi iskrami oraz spowodować usunięcie z ich zasięgu ruchomych przedmiotów i materiałów łatwo zapalnych,
      i) w pomieszczeniach zamkniętych rozpoczynać pracę po sprawdzeniu stanowiska pracy przez budowniczego,
   3) przygotować w miejscu pracy niezbędny przenośny sprzęt pożarniczy (gaśnice, agregaty gaśnicze, koce gaśnicze, zestawy pianowe),
   4) sprawdzić stan techniczny sprzętu i narzędzi spawalniczych bezpieczników wodnych, szczelność węży gumowych oraz zabezpieczyć je przed możliwością uszkodzenia w toku wykonywania prac (węże gumowe aparatów spawalniczych nie mogą się stykać z kablami spawarek elektrycznych),
   5) w wypadku spawania elektrycznego — sprawdzić stan techniczny izolacji przewodów, sprzętu i narzędzi, bezpieczników, sprawność działania głównego wyłącznika energii oraz prawidłowo uziemić sprzęt spawalniczy,
   6) przewody gumowe i elektryczne aparatów spawalniczych zabezpieczyć przed rozpryskami iskier i stopu,
   7) butle gazowe ustawiać na nabrzeżu, a w przypadku wyjątkowym na pokładzie statku w miejscu nieutrudniającym ruchu; butle powinny być zabezpieczone przed przewróceniem się oraz przed promieniowaniem słonecznym i cieplnym.
2. W czasie prac remontowych przeprowadzanych przez stocznię lub innych wykonawców, ustawianie butli w pomieszczeniach statkowych jest zabronione.
3. Zabronione jest prowizoryczne podłączanie spawarek elektrycznych na nabrzeżach (np. do dźwigów).
4. Podejmowanie prac nie ujętych w karcie pracy jest zabronione.
5. Wszelkie wątpliwości co do bezpiecznego wykonywania prac zgłaszać zakładowej służbie ochrony przeciwpożarowej, budowniczemu i oficerowi służbowemu statku.

6. W toku wykonywania prac, spawacze, przepalacze i ich pomocnicy są obowiązani:
   1) przestrzegać ustalonej technologii oraz pożarowo bezpiecznych warunków spawania,
   2) zachować szczególną ostrożność w posługiwaniu się palnikiem, nie kierować płomienia na miejsca niebezpieczne i nie zabezpieczone,
   3) kontrolować proces obróbki po obu stronach konstrukcji stanowiącej przedmiot pracy celem stwierdzenia czy nie powstał pożar, wzgl. zagrożenie,
   4) nie obsługiwać urządzeń i sprzętu spawalniczego rękoma zabrudzonymi tłuszczem i olejami oraz nie używać podczas pracy zaoliwionych szmat i czyściwa,
   5) zawory butli z gazami odkręcać i zakręcać wyłącznie kluczami do tego przeznaczonymi,
   6) w przypadku konieczności chwilowego przerwania pracy i opuszczenia stanowiska pracy, płomień palnika zgasić lub dopływ prądu wyłączyć, palnik lub uchwyt elektrodowy odłożyć w bezpieczne miejsce, węże zasilające usunąć w miejsce ustalone przez przełożonego. Uchwyt elektrodowy w czasie przerwy w pracy powinien być odłożony w sposób uniemożliwiający przypadkowe powstanie łuku elektrycznego. Pozostały sprzęt spawalniczy zabezpieczyć przed możliwością uruchomienia przez osoby niepowołane, sprawdzić stanowisko pracy na ewentualność powstania pożaru,
   7) przy obróbce jednoczesnej płomieniem gazowym i palnikiem elektrycznym — butle powinny być zabezpieczone przed możliwością zetknięcia się z urządzeniem spawalniczym znajdującym się pod prądem.
7. Po zakończeniu pracy w danym dniu i miejscu — spawacze, przepalacze i ich pomocnicy są obowiązani:
   1) sprawdzić, czy nie ma tlących się lub żarzących materiałów w rejonie stanowiska pracy, miejscu obróbki oraz w przyległych pomieszczeniach po drugiej stronie miejsca pracy,
   2) spawarkę elektryczną odłączyć od źródła zasilania prądem,
   3) zamknąć zawory gazowe przy kolektorze i na butlach,
   4) butle gazowe ustawione na pokładzie oraz sprzęt spawalniczy przetransportować w ustalone miejsce na nabrzeżu,
   5) odnieść sprzęt pożarniczy i zabezpieczający na właściwe miejsce,
   6) zawiadomić bezpośredniego przełożonego (brygadzistę, mistrza budowniczego i oficera służbowego) o zakończeniu prac,
   7) dokonać wpisu w książce prac pożarowo-niebezpiecznych.

III. Postępowanie w przypadku powstania pożaru

1. W przypadku powstania pożaru spawacze obowiązani są:
   1) wyłączyć natychmiast palnik przez odcięcie dopływu, a przy spawaniu elektrycznym wyłączyć prąd,
   2) zaalarmować najbliższe otoczenie głosem „pożar" i żądać powiadomienia oficera służbowego statku oraz straży pożarnej,
   3) gasić ogień dostępnym przenośnym sprzętem pożarniczym.

IV. Obowiązki brygadzistów, mistrzów i budowniczych

Do obowiązków osób kierujących bezpośrednio pracami spawalniczymi lub sprawujących ogólny nadzór nad wykonywanymi pracami remontowymi na statkach należy:

1) prowadzenie książki prac pożarowo-niebezpiecznych,
2) niedopuszczenie do wykonywania prac spawalniczych przez osoby nie posiadające wymaganych kwalifikacji,
3) omówienie każdorazowo ze spawaczami sposobu wykonywania pracy i warunków zabezpieczenia przeciwpożarowego, ze zwróceniem szczególnej uwagi na niebezpieczeństwo występujące przy powierzchniach malowanych oraz z izolacją korkową,
4) w przypadku prac pożarowo-niebezpiecznych żądać konsultacji oficera służbowego statku i służby ochrony przeciwpożarowej w celu ustalenia bezpiecznych warunków wykonania pracy,
5) przed rozpoczęciem prac sprawdzić osobiście, czy stanowisko pracy zostało należycie przygotowane i zabezpieczone pod względem przeciwpożarowym,
6) prace szczególnie niebezpieczne pożarowo nadzorować osobiście, szczególnie gdy nie ma posterunku asystencyjnego służby przeciwpożarowej,
7) zgłosić każdorazowo o zamiarze prowadzenia prac spawalniczych oficerowi służbowemu statku,
8) po zakończeniu prac sprawdzić w miejscu pracy i w sąsiednich pomieszczeniach, czy nie został spowodowany pożar, czy stanowisko pracy spawacza i sprzęt spawalniczy zostały zlikwidowane w sposób prawidłowy oraz zawiadomić oficera służbowego statku o całkowitym zakończeniu prac,
9) o każdym wypadku pożaru, nawet ugaszonego w zarodku, zgłaszać natychmiast oficerowi służbowemu na statku i zakładowej służbie ochrony przeciwpożarowej,
10) zgłaszać kierownictwu przedsiębiorstwa wnioski karne na spawaczy nie stosujących się do przepisów niniejszej instrukcji.

V. Obowiązki załóg statków

1. Przy spawaniach wykonywanych na statkach we własnym zakresie, wykonujących te prace obowiązują przepisy niniejszej instrukcji z

tym, że nie wolno rozpocząć tego rodzaju prac bez zgłoszenia oficerowi służbowemu, który, jeżeli statek stoi w porcie ma obowiązek powiadomić kapitanat portu, a w przypadkach wątpliwych i zawiłych również zakładową służbę ochrony przeciwpożarowej.

2. Do obowiązków oficera służbowego należy:

1) odnotować w dzienniku okrętowym fakt zgłoszenia prac spawalniczych,

2) ustalić przed spawaniem warunki bezpiecznego spawania i niezbędne zabezpieczenie przenośnym sprzętem pożarniczym,

3) prace szczególnie niebezpieczne nadzorować osobiście,

4) bezpośrednio po zakończeniu prac skontrolować zarówno pomieszczenie, w którym było wykonywane spawanie, jak i pomieszczenie sąsiednie, czy nie został spowodowany pożar,

5) kontrolę powtórzyć dwukrotnie w odstępach półgodzinnych,

6) w przypadku powstania pożaru zarządzić alarm pożarowy oraz gdy statek jest w porcie, zawiadomić straż pożarną i kapitanat portu.

3. Przy spawaniach, wypalaniach i cięciach wykonywanych w remontach bieżących i samoremontach, bądź w eksploatacji przez obcych spawaczy, do obowiązków oficera służbowego należy:

1) zgłoszenie zamiaru wykonania pracy spawalniczej do kapitanatu portu i zakładowej służby ochrony przeciwpożarowej oraz uzgodnienie warunków zabezpieczenia przeciwpożarowego, a w szczególności:

— zabezpieczenie prac spawalniczych we własnym zakresie przez właściwe przygotowanie stanowiska pracy oraz wystawienie załogowego posterunku przeciwpożarowego wyposażonego w odpowiedni sprzęt pożarniczy,

— dokonanie wspólnie z przedstawicielem zakładowej służby ochrony przeciwpożarowej i zainteresowanym kierownikiem działu (st./I) oficerem, st. (I) mechanikiem, ochmistrzem) wizji lokalnej dla ustalenia warunków zabezpieczenia przeciwpożarowego, a w razie potrzeby wystawienie posterunku portowej straży pożarnej,

— powiadomienie oficera służbowego kapitanatu portu o zamiarze wykonania prac spawalniczych i sposobie zabezpieczenia przeciwpożarowego miejsca pracy,

— powiadomienie portowej straży pożarnej o decyzji kapitanatu portu dotyczącej wystawienia posterunku asystencyjnego,

2) ustalenie z brygadzistą lub mistrzem bądź budowniczym, przed rozpoczęciem robót, zakresu i kolejności prac spawalniczych ze wskazaniem punktów niebezpiecznych i sposobów zabezpieczających przed pożarem,

3) umożliwienie stałego dostępu do pomieszczeń sąsiadujących z tymi, w których będą wykonywane prace spawalnicze,

4) w czasie prac pożarowo-niebezpiecznych, szczególnie podczas remontów bieżących i międzyrejsowych, zapewnienie stałej kontroli stanowisk pracy i pomieszczeń sąsiednich, przez wyznaczone w tym celu spośród załogi posterunki wyposażone w przenośny sprzęt pożarniczy,

5) przy pracach szczególnie niebezpiecznych przeprowadzenie okresowego nadzoru osobistego (przy pracach prowadzonych w siłowni, kotłowni, pompowni przy zbiornikach i rurociągach paliwowych — nadzór nad pracą spawaczy należy do obowiązków mechanika służbowego),

6) bezpośrednio po zakończeniu prac spawalniczych skontrolowanie pomieszczenia, w którym było wykonywane spawanie, jak i pomieszczeń sąsiednich jeżeli prace miały miejsce na ściankach i grodziach (kontrolę należy powtórzyć dwukrotnie w odstępach półgodzinnych),

7) w razie pożaru zarządzić natychmiast alarm pożarowy, powiadamiając jednocześnie straż pożarną i kapitanat portu.

VI. Obowiązki zakładowej służby ochrony przeciwpożarowej

1. Do obowiązków zakładowej służby ochrony przeciwpożarowej należy:

1) podczas remontu w stoczni na żądanie budowniczego, a poza stocznią oficera służbowego statku:

— ustalić warunki bezpieczeństwa pożarowego prac spawalniczych oraz niezbędne środki zabezpieczające,

— w razie potrzeby dokonać wizji lokalnej i wydać decyzję odnośnie wystawienia posterunków asystencyjnych wyposażonych w odpowiedni sprzęt pożarniczy,

2) przeprowadzać wyrywkowe kontrole przebiegu prac spawalniczych,

3) wstrzymać prace spawalnicze w przypadku stwierdzenia, że nie zostały zachowane warunki bezpieczeństwa pożarowego,

4) przeprowadzić doraźnie sprawdzenie znajomości przez spawaczy niniejszej instrukcji.

2. Wystawienie posterunków asystencyjnych dla zabezpieczenia prac spawalniczych na statkach podczas postoju w porcie odbywa się na zasadzie rozrachunku za usługi, przy czym wystawienie posterunku może nastąpić na polecenie zakładowej służby ochrony przeciwpożarowej armatora lub kapitanatu portu, jeżeli bezpieczeństwo statku tego wymaga.

5

ZARZĄDZENIE NR 91 PREZESA RSW „PRASA-KSIĄŻKA-RUCH"

z dnia 20 października 1984 r.

w sprawie organizacji szkolenia pracowników w zakresie ochrony przeciwpożarowej w Robotniczej Spółdzielni Wydawniczej „Prasa-Książka-Ruch"

Na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 12 czerwca 1975 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. Nr 20, poz. 106) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wprowadza się wytyczne w sprawie organizacji szkolenia pracowników w zakresie ochrony przeciwpożarowej w Robotniczej Spółdzielni Wydawniczej „Prasa-Książka-Ruch" stanowiące załącznik do niniejszego zarządzenia.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

Prezes:
Z. Andruszkiewicz

Załącznik do zarządzenia nr 91 Prezesa RSW „Prasa-Książka-Ruch" z dnia 20 października 1984 r. (poz. 5)

WYTYCZNE W SPRAWIE ORGANIZACJI SZKOLENIA PRACOWNIKÓW W ZAKRESIE OCHRONY PRZECIWPOŻAROWEJ W RSW „PRASA-KSIĄŻKA-RUCH"

§ 1. 1. Szkolenie w zakresie ochrony przeciwpożarowej obowiązuje wszystkich pracowników zatrudnionych w jednostkach RSW „Prasa-Książka-Ruch".

2. Udział w szkoleniu w zakresie ochrony przeciwpożarowej jest podstawowym obowiązkiem każdego pracownika.

§ 2. 1. Ustala się następujące rodzaje szkolenia:
1) instruktażowe wstępne (dla wszystkich pracowników),
2) podstawowe (dla wszystkich pracowników),
3) specjalistyczne dla:
— pogotowia przeciwpożarowego,
— personelu spawalniczego,
— straży przemysłowej i służb dozorowania.

2. Szkolenia wymienione w ust. 1 należy prowadzić w oparciu o ramowe programy określone w załącznikach Nr 1—5 do wytycznych.

§ 3. 1. Szkolenie instruktażowe wstępne przed przystąpieniem do pracy przeprowadza pracownik ds. ochrony przeciwpożarowej w danej jednostce organizacyjnej.

2. Dopuszczenie pracownika do wykonywania czynności zawodowych bez przeprowadzenia szkolenia instruktażowego wstępnego jest niedozwolone.

3. Szkolenie podstawowe obowiązuje wszystkich zatrudnionych pracowników. Organizuje się je minimum jeden raz na trzy lata w zakładach produkcyjnych i jeden raz na cztery lata w pozostałych jednostkach organizacyjnych.

4. Szkolenie specjalistyczne należy przeprowadzać przed przystąpieniem pracowników do wykonywania obowiązków.

5. Członkowie pogotowia przeciwpożarowego odbywają szkolenie teoretyczne co 2 lata, a ćwiczenia praktyczne co najmniej 2 razy w roku. Pozostałe szkolenia specjalistyczne są jednorazowe. Ponownie szkolenia organizuje się, jeżeli:
1) zakład (wydział, oddział) zmieniał profil produkcji i występują nowe elementy zagrożenia pożarowego;
2) wprowadzono nowe urządzenia techniczne stwarzające szczególne zagrożenie pożarowe, wybuchowe;
3) wprowadzono istotne zmiany w przeciwpożarowym zabezpieczeniu obiektu;
4) przeprowadzona kontrola stanu ochrony przeciwpożarowej wykazała niski poziom znajomości przepisów i zasad zapobiegania pożarom u pracowników.

6. Szkolenia w zakresie ochrony przeciwpożarowej mogą prowadzić:
1) wstępno-instruktażowe — pracownik ds. ochrony przeciwpożarowej,
2) podstawowe — oficerowie, chorążowie i podoficerowie pożarnictwa oraz pracownicy ds. ochrony przeciwpożarowej posiadający co najmniej średnie wykształcenie,
3) specjalistyczne — oficerowie i chorążowie pożarnictwa oraz specjaliści branżowi ochrony przeciwpożarowej.

7. Uczestnik szkolenia instruktażowego wstępnego podpisuje oświadczenie, które należy dołączyć do akt personalnych pracownika (załącznik Nr 6, wzór Nr 1).

8. Dla zatrudnionych pracowników na produkcji i w magazynach kierownicy działów (wydziałów) prowadzą instruktaż na stanowiskach pracy w zakresie określonym w załączniku Nr 1. Poinstruowanie pracowników należy odnotować w książce kontrolnej.

9. Pracownicy uczestniczący w szkoleniu podstawowym lub specjalistycznym otrzymują zaświadczenie o ukończeniu szkolenia, które należy umieścić w aktach personalnych tych pracowników (załącznik Nr 6, wzór Nr 2).

10. Szkolenia podstawowe i specjalistyczne organizują komórki kadrowo-szkoleniowe w porozumieniu z pracownikami ds. ochrony przeciwpożarowej.

11. Programy szkolenia w zakresie ochrony przeciwpożarowej mogą być włączone w pełnym wymiarze godzin do programów szkolenia innych służb.

12. Podczas egzaminów kwalifikacyjnych komisje kwalifikacyjno-egzaminacyjne obowiązane są egzekwować od pracowników znajomość przepisów i metod bezpieczeństwa pożarowego w jednostce na równi z zagadnieniami zawodowymi. W skład

komisji należy powołać przedstawiciela służby przeciwpożarowej.

§ 4. 1. Szkolenie pracowników należy prowadzić poza obowiązującym czasem pracy.

2. Dyrektor (kierownik) zakładu pracy może zezwolić na przeprowadzenie szkolenia w czasie godzin pracy, jeżeli nie wpłynie to ujemnie na tok produkcji.

§ 5. 1. Finansowanie szkolenia podstawowego i specjalistycznego należy do jednostek organizacyjnych szkolenia.

2. Prowadzącemu szkolenie przysługuje wynagrodzenie według obowiązujących przepisów.

§ 6. 1. Organizacja i zasady szkolenia:

1) przewodniczących i członków komisji pożarowo-technicznych;
2) specjalistów branżowych ochrony przeciwpożarowej;
3) referentów ochrony przeciwpożarowej (pracowników ds. ochrony przeciwpożarowej);
4) służb przeciwpożarowych zakładowych oddziałów obrony cywilnej;
5) członków ochotniczych straży pożarnych — regulują odrębne przepisy.

2. Szkolenia wymienione w ust. 1 pkt 1 i 3 przeprowadzają Ośrodki Szkolenia Pożarniczego przy właściwych terenowo Komendach Wojewódzkich Straży Pożarnych oraz Oddziały NOT i TWP.

Załączniki do wytycznych

Załącznik nr 1

RAMOWY PROGRAM
SZKOLENIA INSTRUKTAŻOWEGO — WSTĘPNEGO

Czas szkolenia: 1,5 godz. — dla pracowników na produkcyjnych i magazynowych stanowiskach pracy;
1 godz. — dla pozostałych pracowników.

Tematyka szkolenia powinna uwzględniać:

1. Ogólne zasady bezpieczeństwa pożarowego w zakładzie.
2. Stopień zagrożenia pożarowego w zakładzie.
3. Przyczyny powstawania i rozprzestrzeniania się pożarów.
4. Podstawowe obowiązki pracownika w zakresie przestrzegania przepisów i zasad bezpieczeństwa pożarowego na terenie zakładu pracy.
5. Zasady postępowania na wypadek powstania pożaru. Ewakuacja ludzi i mienia.
6. Podręczny sprzęt gaśniczy, zastosowanie i sposób użycia, rozmieszczenie (zajęcie praktyczne).

Dla pracowników produkcyjnych i magazynowych należy dodatkowo przeprowadzić praktyczny instruktaż (0,5 godz.) na stanowisku pracy w zakresie:

1. Zagrożenie pożarowe oraz zapobieganie pożarom na stanowisku pracy.
2. Rodzaje, rozmieszczenie i sposób użycia podczas pożaru urządzeń i sprzętu przeciwpożarowego.
3. Instrukcje przeciwpożarowe obowiązujące na stanowisku pracy.

Załącznik nr 2

RAMOWY PROGRAM
SZKOLENIA PODSTAWOWEGO PRACOWNIKOW W ZAKRESIE OCHRONY PRZECIWPOŻAROWEJ

L. p.	TEMAT	Ilość godzin:		
		W	Ćw.	R
1.	Podstawowe przepisy prawa z zakresu ochrony przeciwpożarowej, wytyczne i zarządzenia wewnętrzne RSW, regulamin ochrony ppoż., instrukcje przeciwpożarowe. Organizacja ochrony przeciwpożarowej w zakładzie pracy.	1	—	1
2.	Zagrożenie pożarowe zakładu pracy, przyczyny powstawania i rozprzestrzeniania się pożarów.	1	—	1
3.	Zadania i obowiązki pracowników w zakresie zapobiegania pożarom.	1	—	1
4.	Zadania i obowiązki pracowników w przypadku powstania pożaru.	1	—	1
5.	Ewakuacja ludzi i mienia, drogi i środki ewakuacji.	1	—	1
6.	Podręczny sprzęt gaśniczy, urządzenia gaśnicze i alarmowe. Zastosowanie i praktyczna znajomość sposobu użycia.	1	1	2
	RAZEM:	6	1	7

Uwaga: Ilość godzin podana jest dla pracowników produkcyjnych i magazynowych, dla pozostałych pracowników można ją zmniejszyć w zależności od występującego zagrożenia do 50%.

Załącznik nr 3

RAMOWY PROGRAM
SZKOLENIA POGOTOWIA PRZECIWPOŻAROWEGO

Lp.	TEMATY	Ilość godz.
1.	Organizacja pogotowia przeciwpożarowego.	1/2
2.	Zadania i obowiązki członków pogotowia: 1) zasady sprawowania nadzoru przez członków pogotowia nad przestrzeganiem przez pracowników zakładu (wydziału) przepisów przeciwpożarowych; 2) nadzór nad utrzymaniem porządku i czystości na stanowiskach pracy; 3) obowiązki i zakres czynności członków pogotowia po zakończeniu pracy; 4) zasady postępowania członków pogotowia w przypadku powstania pożaru.	1
3.	Zadania i obowiązki dowódcy pogotowia przeciwpożarowego.	1/2
4.*	Ćwiczenia praktyczne w zakresie alarmowania i akcji ratowniczo-gaśniczej	2
	RAZEM:	4

* Ćwiczenia praktyczne należy przeprowadzać co najmniej 2 razy w roku.

Załącznik nr 4

RAMOWY PROGRAM SZKOLENIA PERSONELU SPAWALNICZEGO W ZAKRESIE OCHRONY PRZECIWPOŻAROWEJ

L. p.	TEMATY	Ilość godzin		
		W	Ćw.	R
1.	Przyczyny pożaru i wybuchów zaistniałych podczas prac spawalniczych.	1	—	1
2.	Zagrożenie pożarowe w budynkach pożarowo niebezpiecznych lub posiadających palne elementy konstrukcyjne.	1	—	1
3.	Wymagania przeciwpożarowe podczas prowadzenia prac spawalniczych w budynkach pożarowo niebezpiecznych lub posiadających palne elementy konstrukcyjne oraz na zbiornikach i przewodach po gazach, cieczach i pyłach palnych.	1	—	1
4.	Zagrożenie pożarowe występujące podczas prowadzenia prac spawalniczych na zbiornikach i przewodach po gazach, parach lub pyłach palnych oraz wymagania przeciwpożarowe dla zabezpieczenia tych prac.	1	—	1
5.	Obowiązki pracowników prowadzących prace spawalnicze.	1	—	1
6.	Podręczny sprzęt gaśniczy, jego wykorzystanie do gaszenia pożarów w zarodku i zasady postępowania w przypadku powstania pożaru.	—	2	2
	RAZEM:	5	2	7

Uwagi:
1. Szkoleniem powinni być objęci wszyscy spawacze i pomocnicy oraz pracownicy nadzorujący bezpośrednio wykonywanie prac spawalniczych, bez względu na miejsce zatrudnienia i posiadaną kwalifikację.
2. Szczegółowe zasady zabezpieczenia prac spawalniczych określa zarządzenie Nr 7/74 Komendanta Głównego Straży Pożarnych z dnia 7.08.1974 r. w sprawie wprowadzenia wytycznych zabezpieczenia przeciwpożarowego procesów spawalniczych podczas prac remontowo-budowlanych.

Załącznik nr 5

RAMOWY PROGRAM SZKOLENIA STRAŻY PRZEMYSŁOWEJ I SŁUŻB DOZOROWANIA W ZAKRESIE OCHRONY PRZECIWPOŻAROWEJ

	TEMATY	Ilość godzin		
		W	Ćw.	R
1.	Zagrożenie pożarowe zakładu pracy.	1/2	—	1/2
2.	Przyczyny powstawania i rozprzestrzeniania się pożarów.	1/2	—	1/2
3.	Zadania i obowiązki straży przemysłowej i służb dozorowania w zakresie ochrony przeciwpożarowej.	1	—	1
4.	Praktyczny przegląd zakładu pracy ze zwróceniem uwagi na elementy zagrożenia pożarowego.	—	1½	1½
5.	Podręczny sprzęt gaśniczy i urządzenia przeciwpożarowe oraz ich wykorzystanie.	—	1½	1½
6.	Obowiązki w przypadku powstawania pożaru. Zasady alarmowania i prowadzenia akcji ratowniczo-gaśniczej. Praktyczna znajomość zasad postępowania m.in. wykorzystywanie planu operacyjnego i planu ewakuacji.	1	2	3
	RAZEM:	3	6	8

(Wzór Nr 1)

Załącznik nr 6

. . . .
(pieczęć zakładu)

. . . .
(imię i nazwisko)

. . . .
(stanowisko pracy)

OŚWIADCZENIE

Oświadczam, że zostałem zapoznany z przepisami z zakresu ochrony przeciwpożarowej, obowiązującymi na terenie zakładu pracy, a w szczególności znane mi są sposoby i zasady:

1) zapobiegania powstawaniu i rozszerzaniu się pożarów na stanowisku pracy i na terenie zakładu,

2) postępowania na wypadek powstawania pożaru,

3) użycia podręcznego sprzętu gaśniczego i urządzeń przeciwpożarowych na stanowisku pracy.

. . . .
(podpis szkolącego)

. . . .
(podpis składającego oświadczenia)

Przyjęto do akt personalnych

dnia . . . .

(Wzór nr 2)

. . . .
(pieczęć zakładu)

ZAŚWIADCZENIE

Obywatel(ka) . . . . urodzony(a) dnia . . . . w . . . .
zatrudniony(a) w . . . . na stanowisku . . . . ukończył(a)
. . . . zorganizowane w . . . .
(rodzaj szkolenia)

w dniach . . . .

. . . . dnia . . . . 19 . . . r. . . . .
(prowadzący szkolenie)

6

ZARZĄDZENIE NR 15 MINISTRA OCHRONY ŚRODOWISKA I ZASOBÓW NATURALNYCH

z dnia 31 marca 1987 roku

w sprawie organizacji ochrony przeciwpożarowej oraz określenia obowiązków i odpowiedzialności za stan zabezpieczenia przeciwpożarowego w jednostkach organizacyjnych resortu ochrony środowiska i zasobów naturalnych

Na podstawie art. 6 ust. 1 i art. 17 ust. 1 z dnia 12 czerwca 1975 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. Nr 20 poz. 106) zarządza się, co następuje:

§ 1. Sprawy ochrony przeciwpożarowej resortu ochrony środowiska i zasobów naturalnych prowadzą:

1) w Ministerstwie — Główny Inspektor Ochrony Przeciwpożarowej,
2) w jednostkach organizacyjnych — pracownicy zatrudnieni na stanowiskach pracy do spraw ochrony przeciwpożarowej lub pracownicy wyznaczeni przez dyrektorów jednostek organizacyjnych.

§ 2. 1. Główny Inspektor Ochrony Przeciwpożarowej podlega Dyrektorowi Departamentu Spraw Obronnych, a w zakresie realizacji zadań operacyjno-technicznych Komendantowi Głównemu Straży Pożarnych.

2. Szczegółowe zadania Głównego Inspektora Ochrony Przeciwpożarowej oraz ramowe zadania pracowników prowadzących sprawy ochrony przeciwpożarowej w resorcie ochrony środowiska i zasobów naturalnych określa załącznik Nr 1 do zarządzenia.

§ 3. 1. Pracownicy zatrudnieni w jednostkach organizacyjnych resortu ochrony środowiska i zasobów naturalnych zobowiązani są do udziału w zapobieganiu pożarom oraz ich zwalczaniu.

2. Dyrektorzy departamentów w Ministerstwie są obowiązani do wykonywania zadań w zakresie ochrony przeciwpożarowej i uwzględniania jej potrzeb — każdy w ramach swej działalności merytorycznej.

3. Zapewnienie właściwych warunków ochrony przeciwpożarowej w obiektach i pomieszczeniach Ministerstwa należy do obowiązków Dyrektora Departamentu Administracyjno-Gospodarczego.

§ 4. Dyrektorzy jednostek organizacyjnych ponad obowiązki wynikające z postanowień art. 8 powołanej na wstępie ustawy:

1) dokonują okresowych ocen stanu ochrony przeciwpożarowej zakładu, opracowują programy poprawy tego stanu i zapewniają ich realizację,
2) opracują i wprowadzą do stosowania „regulamin ochrony przeciwpożarowej zakładu" w oparciu o wytyczne stanowiące załącznik Nr 2 do zarządzenia,
3) określą obowiązki i zakresy odpowiedzialności kierowników komórek organizacyjnych za stan ochrony przeciwpożarowej,
4) powierzą prowadzenie spraw ochrony przeciwpożarowej odpowiednio przeszkolonym pracownikom inżynieryjno-technicznym,
5) zapewnią szkolenie pracowników w zakresie ochrony przeciwpożarowej,
6) zapewnią przestrzeganie przez pracowników przepisów i instrukcji przeciwpożarowych oraz wykonywanie nałożonych na nich zadań w tym zakresie,
7) ustalają okoliczności i przyczyny zaistniałych pożarów,
8) określają zasady bezpiecznego wykonywania na terenie zakładów prac z ogniem otwartym,
9) podejmują inne niezbędne działania zmierzające do zapewnienia skutecznego zabezpieczenia przeciwpożarowego zakładu.

§ 5. 1. Dyrektorzy Instytutu Meteorologii i Gospodarki Wodnej, Instytutu Geologicznego, Instytutu Ochrony Środowiska oraz dyrektorzy jednostek organizacyjnych, dla których Minister Ochrony Środowiska i Zasobów Naturalnych jest organem założycielskim powołują komisje pożarowo-techniczne jako zespoły doradcze do rozwiązywania problemów związanych z zabezpieczeniem przeciwpożarowym występujących w podległych im jednostkach organizacyjnych.

2. Wytyczne w sprawie zasad powoływania oraz zakresu działania komisji pożarowo-technicznych określa załącznik Nr 3 do zarządzenia.

§ 6. Zasady i zakres przeprowadzania wewnętrznych kontroli stanu ochrony przeciwpożarowej w jednostkach organizacyjnych resortu określa załącznik Nr 4 do zarządzenia.

§ 7. Koordynację w zakresie ochrony przeciwpożarowej w jednostkach organizacyjnych resortu sprawuje w imieniu Ministra Ochrony Środowiska i Zasobów Naturalnych — Dyrektor Departamentu Spraw Obronnych.

§ 8. Tracą moc:

1) Zarządzenie Nr 8 Ministra-Kierownika Urzędu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej z dnia 22.05.1985 r. w sprawie organizacji ochrony przeciwpożarowej oraz określenia obowiązków i odpowiedzialności za stan zabezpieczenia przeciwpożarowego w jednostkach organizacyjnych resortu ochrony środowiska i gospodarki wodnej.
2) Zarządzenie Nr 14 Prezesa Centralnego Urzędu Geologii z dnia 14.06.1976 r. w sprawie zasad organizacji ochrony przeciwpożarowej i określenia obowiązków oraz odpowiedzialności za stan zabezpieczenia przeciwpożarowego w jednostkach organizacyjnych Centralnego Urzędu Geologii.

§ 9. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

Minister Ochrony Środowiska
i Zasobów Naturalnych:
S. Jastrzębski

Załączniki do zarządzenia nr 15 Ministra Ochrony Środowiska i Zasobów Naturalnych z dnia 31 marca 1987 r. (poz. 6)

Załącznik nr 1

Szczegółowe zadania Głównego Inspektora Ochrony Przeciwpożarowej oraz ramowe zadania pracowników prowadzących sprawy obrony przeciwpożarowej w jednostkach organizacyjnych resortu ochrony środowiska i zasobów naturalnych.

1. Do zakresu działania Głównego Inspektora Ochrony Przeciwpożarowej należy w szczególności:
   1) ogólne fachowe kierownictwo i nadzór nad działalnością jednostek organizacyjnych resortu w zakresie ochrony przeciwpożarowej,
   2) analizowanie stanu ochrony przeciwpożarowej, określanie głównych kierunków i założeń poprawy stanu ochrony przeciwpożarowej w jednostkach organizacyjnych,
   3) inicjowanie resortowych przepisów przeciwpożarowych i wprowadzanie przepisów i norm przeciwpożarowych oraz ogólny nadzór nad ich stosowaniem,
   4) prowadzenie informacji technicznej, wymiany doświadczeń w zakresie usprawnienia ochrony przeciwpożarowej i zabezpieczenia przeciwpożarowego oraz inicjowanie postępu technicznego i prac naukowo-badawczych z zakresu ochrony przeciwpożarowej,
   5) opracowywanie programów szkolenia, ustalanie kierunków i planowanie potrzeb szkoleniowych w zakresie ochrony przeciwpożarowej, opiniowanie materiałów dydaktyczno-szkoleniowych i propagandowych stanowiących pomoc w szkoleniu przeciwpożarowym pracowników zakładów pracy,
   6) udział w konferencjach, naradach i komisjach dotyczących ochrony przeciwpożarowej jednostek organizacyjnych resortu,
   7) badanie przyczyn zaistniałych pożarów oraz opracowywanie metod przeciwdziałania powstawaniu zagrożeń pożarowych,
   8) przeprowadzenie kontroli stanu ochrony przeciwpożarowej w jednostkach organizacyjnych resortu,
   9) współdziałanie z właściwymi terytorialnie komendami straży pożarnych w zakresie poprawy stanu zabezpieczenia przeciwpożarowego jednostek organizacyjnych,
   10) ustalanie kierunków i form działania w zakresie ochrony przeciwpożarowej dla podległych i nadzorowanych jednostek organizacyjnych,
   11) współdziałanie z jednostkami organizacyjnymi Ministerstwa w zakresie ochrony przeciwpożarowej,
   12) inicjowanie i prowadzenie działalności propagandowej.
2. Do zakresu działania pracowników prowadzących sprawy ochrony przeciwpożarowej w jednostkach organizacyjnych resortu należy w szczególności:
   1) realizacja zadań w zakresie przeciwpożarowego zabezpieczenia zakładu zgodnie z obowiązującymi przepisami oraz wytycznymi Ministerstwa Ochrony Środowiska i Zasobów Naturalnych,
   2) prowadzenie działalności prewencyjnej, a w szczególności:
      a) przeprowadzenie wewnętrznych okresowych i doraźnych kontroli stanu ochrony przeciwpożarowej w obiektach zakładu,
      b) zgłaszanie kierownictwu zakładu potrzeb i wniosków dotyczących poprawy stanu ochrony przeciwpożarowej,
      c) organizowanie lub współdziałanie w szkoleniu pracowników zakładu pracy w zakresie ochrony przeciwpożarowej,
   3) organizowanie działalności propagandowo-uświadamiającej w zakresie ochrony przeciwpożarowej,
   4) sprawowanie nadzoru nad prawidłowością rozmieszczenia, stanem gotowości oraz kon-

serwacją sprzętu i urządzeń przeciwpożarowych, prawidłowym wyznaczeniem, oznakowaniem i utrzymaniem dojazdów pożarowych, środków łączności i alarmowania, punktów do czerpania wody dla celów gaśniczych itp.,

5) udział w opracowaniu i aktualizacji instrukcji alarmowania, regulaminu ochrony przeciwpożarowej zakładu oraz zarządzeń i wytycznych dotyczących zagadnień ochrony przeciwpożarowej (np. zasad wykonywania prac z ogniem otwartym, zaopatrzenia budynków w podręczny sprzęt gaśniczy itp.),

6) analizowanie wspólnie ze służbami technicznymi przyczyn zaistniałych pożarów i ich skutków oraz przedstawiania kierownictwu zakładu odpowiednich wniosków,

7) okresowe składanie informacji dyrektorowi jednostki organizacyjnej o stanie i warunkach zabezpieczenia przeciwpożarowego,

8) współpraca z właściwymi terytorialnie komendami straży pożarnych w zakresie ochrony przeciwpożarowej w zakładzie pracy.

Załącznik nr 2

WYTYCZNE

W SPRAWIE OPRACOWANIA REGULAMINU OCHRONY PRZECIWPOŻAROWEJ ZAKŁADU PRACY

§ 1. W regulaminie ochrony przeciwpożarowej powinny być określone:

1) zadania i obowiązki pracowników w zakresie ochrony przeciwpożarowej,
2) zasady działania w przedmiocie zabezpieczenia przeciwpożarowego.

§ 2. Zadania i obowiązki zastępców dyrektora zakładu w zakresie ochrony przeciwpożarowej powinny być ustalone odpowiednio do zakresu kierowania i sprawowania nadzoru nad komórkami organizacyjnymi zakładu.

§ 3. Zadania i obowiązki głównego energetyka, głównego mechanika, kierownika wydziału, mistrza, brygadzisty itp. powinny uwzględniać:

1) rodzaje urządzeń i instalacji podlegających nadzorowi (elektryczne, ogrzewcze, gazowe, wodne, piorunochronne, uziemiające, wentylacyjne, gaśnicze itp.),
2) określenie częstotliwości przeglądów, kontroli, konserwacji i remontów lub wymiany urządzeń i instalacji albo ich elementów w zakresie niezbędnym do zapewnienia właściwych warunków ochrony przeciwpożarowej oraz określenie dokumentacji obowiązującej w tym zakresie,
3) zasady nadzoru nad konserwacją urządzeń i sprzętu pożarniczego stanowiącego wyposażenie budynków i urządzeń,
4) zapewnienie właściwej organizacji oraz nadzoru nad wykonywaniem prac spawalniczych na terenie zakładu,
5) instruowanie pracowników o zagrożeniu pożarowym występującym na ich stanowiskach pracy,
6) zapewnienie utrzymania w należytym stanie dróg ewakuacyjnych oraz dostępu do budynków i urządzeń,
7) wykonywanie zarządzeń i zaleceń w sprawach dotyczących zabezpieczenia przeciwpożarowego,
8) zabezpieczenie wydziału (działu) w związku z przerwami pracy (po zakończeniu pracy, w dniach wolnych od pracy itp.),
9) instruowanie pracowników magazynów i składów o zagrożeniu pożarowym występującym w tego rodzaju obiektach oraz o zasadach prawidłowego magazynowania i składowania,
10) ustalenie zasad postępowania przy zamykaniu magazynów (np. wyłączanie urządzeń elektrycznych, usunięcia opakowań itp.).

W zależności od organizacji zakładu pracy zadania wymienione wyżej należy podzielić i ustalić odrębnie dla poszczególnych stanowisk pracy. Zadania i obowiązki należy ustalać dla kierowników tych komórek, w których wykonywane prace stwarzają lub mają wpływ na stan ochrony przeciwpożarowej w zakładzie pracy.

§ 4. Obowiązki w zakresie ochrony przeciwpożarowej powinny dotyczyć pracowników zakładu pracy i obejmować w szczególności:

1) uczestnictwo w szkoleniu przeciwpożarowym,
2) utrzymanie porządku na stanowisku pracy,
3) umiejętność posługiwania się sprzętem gaśniczym,
4) znajomość zagrożeń pożarowych występujących na stanowisku pracy,
5) znajomości instrukcji alarmowania i zasad postępowania w przypadku powstania pożaru.

§ 5. W regulaminie ochrony przeciwpożarowej należy również określić:

1) zadania i obowiązki dla stanowiska do spraw ochrony przeciwpożarowej,
2) organizację i zakres działania komisji pożarowo-technicznej.

§ 6. Organizację szkolenia przeciwpożarowego należy ustalić przez:

1) wyznaczenie komórki organizacyjnej zakładu obowiązanej do prowadzenia szkolenia,
2) określenie zasad szkolenia wstępnego i okresowego z zakresu ochrony przeciwpożarowej,
3) określenie zasad szkolenia specjalistycznego (np. dla spawaczy, elektryków itp.) w zakresie wymagań ochrony przeciwpożarowej przy prowadzeniu prac pożarowo-niebezpiecznych,
4) określenie zasad nadzoru i kontroli nad przebiegiem szkolenia (ewidencje przeszkolonych).

§ 7. W zależności od potrzeb i specyfiki zakładu należy ustalić:

1) komórkę organizacyjną zobowiązaną do opracowywania analiz stanu ochrony przeciwpożarowej,
2) częstotliwość i formy opracowywania analiz,
3) komórkę organizacyjną zobowiązaną do opracowywania planów poprawy warunków ochrony przeciwpożarowej zakładu,
4) zasady zaopatrzenia zakładu w podręczny sprzęt pożarniczy.

§ 8. Każdy zakład pracy powinien mieć opracowaną instrukcję alarmową i instrukcję postępowania w przypadku powstania pożaru. Zasadnicza część instrukcji powinna zwięźle określać:
1) sposób niezwłocznego alarmowania straży pożarnej,
2) zasady i kolejność alarmowania kierownictwa zakładu pracy.

§ 9. W zależności od potrzeb i specyfiki zakładu należy ustalić:
1) komórkę organizacyjną zobowiązaną do prowadzenia ewidencji i opracowywania analiz pożarów,
2) zasady zgłoszenia zaistniałych pożarów do jednostki nadrzędnej,
3) tryb powoływania komisji do zbadania przyczyny powstania i rozprzestrzeniania się pożaru,
4) formy działalności informacyjno-propagandowej w zakresie ochrony przeciwpożarowej.

§ 10. Ustalenia regulaminu powinny uwzględniać warunki zakładu oraz zagrożenie pożarowe związane z charakterem, stosowaną technologią i urządzeniami technicznymi.

Załacznik nr 3

WYTYCZNE
W SPRAWIE ZASAD POWOŁYWANIA ORAZ ZAKRESU DZIAŁANIA KOMISJI POŻAROWO-TECHNICZNEJ

1. Komisja pożarowo-techniczna zwana dalej „Komisją” stanowi zespół doradczy dyrektora zakładu pracy do spraw ochrony przeciwpożarowej.
2. W skład Komisji wchodzą:
— jako przewodniczący
— zastępca dyrektora, w którego gestii znajdują się sprawy ochrony przeciwpożarowej,
— jako członkowie
— kierownik komórki gospodarczej,
— kierownik komórki inwestycyjnej,
— pracownik prowadzący sprawy ochrony przeciwpożarowej,
— pracownik prowadzący sprawy BHP.
Skład komisji może być zwiększony o odpowiednich specjalistów przy rozpatrywaniu zagadnień wymagających fachowych uzgodnień i wyjaśnień.
3. Do podstawowych zadań komisji należy:
1) przeprowadzanie okresowych kontroli stanu ochrony przeciwpożarowej obiektów zakładu, analizowanie wyników tych kontroli oraz przedkładanie dyrektorowi zakładu wniosków zmierzających do wyeliminowania występujących nieprawidłowości,
2) okresowe dokonywanie kompleksowej oceny stanu ochrony przeciwpożarowej zakładu oraz przedkładanie dyrektorowi zakładu wniosków wypływających z tej oceny,
3) opiniowanie zakładowych zarządzeń, wytycznych i regulaminów oraz ważniejszych instrukcji z zakresu ochrony przeciwpożarowej,
4) opiniowanie dokumentacji inwestycyjnej, jeśli zamierzone inwestycje wpływają w istotny sposób na zagrożenie pożarowe w zakładzie.
4. Podczas przeprowadzania kontroli stanu ochrony przeciwpożarowej obiektów zakładu komisja powinna sprawdzać w szczególności:
1) stan i prawidłowość funkcjonowania urządzeń technicznych,
2) stan i prawidłowość eksploatacji dróg ewakuacyjnych i pożarowych,
3) stan obiektów budowlanych,
4) rozmieszczenie i gospodarkę materiałami palnymi,
5) stan urządzeń i sprzętu przeciwpożarowego, środków gaśniczych i alarmowych oraz zaopatrzenia wodnego do celów gaśniczych,
6) znajomość i przestrzeganie przepisów przeciwpożarowych przez pracowników na stanowiskach pracy,
7) wykonanie zaleceń pokontrolnych wydanych przez zewnętrzne i wewnętrzne organa kontrolne,
8) ład i porządek w pomieszczeniach, na placach składowych i wokół obiektów.
5. Komisja powinna przeprowadzać kontrolę stanu ochrony przeciwpożarowej dwa razy w roku w okresie wiosennym i jesiennym.

Załacznik nr 4

WYTYCZNE
W SPRAWIE ZASAD I ZAKRESU PRZEPROWADZANIA WEWNĘTRZNYCH KONTROLI STANU OCHRONY PRZECIWPOŻAROWEJ W JEDNOSTKACH ORGANIZACYJNYCH RESORTU OCHRONY ŚRODOWISKA I ZASOBÓW NATURALNYCH

§ 1. 1. Kontrole stanu ochrony przeciwpożarowej należy przeprowadzać we wszystkich obiektach jednostek organizacyjnych.

2. Kontrolą należy objąć zarówno budynki jak i instalacje i zbiorniki poza budynkami, składowiska, wiaty, drogi itp. znajdujące się na terenie zakładu.

Kontrolą powinny być także objęte obiekty nie

leżące na terenie zakładu, lecz będące jego własnością jak: hotele pracownicze, ośrodki kolonijne, wczasowe, przychodnie zdrowia itp.

3. Kontrola stanu ochrony przeciwpożarowej polega na przeprowadzeniu wizji lokalnej obiektów, sprawdzeniu zachowania warunków bezpieczeństwa osób i mienia oraz zbadaniu przestrzegania przepisów z zakresu ochrony przeciwpożarowej.

§ 2. 1. Obiekty o dużym zagrożeniu pożarowym (zaliczone do I i II kategorii niebezpieczeństwa pożarowego) powinny być kontrolowane nie rzadziej niż raz na kwartał, natomiast pozostałe obiekty co najmniej raz na pół roku.

§ 3. 1. Kontrole o których mowa w § 1 przeprowadzają pracownicy prowadzący sprawy ochrony przeciwpożarowej w oparciu o roczne plany kontroli zatwierdzone przez dyrektora zakładu.

2. Kontrole stanu ochrony przeciwpożarowej należy przeprowadzać w obecności osoby zarządzającej kontrolowanym obiektem (np. kierownika oddziału, magazynu itp.) lub osoby przez niego upoważnionej.

§ 4. Podczas kontroli stanu ochrony przeciwpożarowej należy sprawdzać:

1. Wykonanie zarządzeń i poleceń wydanych w wyniku wcześniejszych kontroli.

2. Stan zabezpieczenia przeciwpożarowego obiektu a w szczególności:

1) warunki budowlane (odległość między obiektami, podział na strefy pożarowe, wystrój wnętrz itp.) i ewakuacyjne (stan dróg i wyjść ewakuacyjnych),
2) stan dojazdów pożarowych do zakładów i obiektów na terenie zakładu,
3) dostęp do budynków, urządzeń technicznych oraz sprzętu pożarniczego,
4) stan instalacji urządzeń elektrycznych, ogrzewczych, mechanicznych, wentylacyjnych, kanalizacyjnych, ochronnych i uziemiających,
5) przestrzeganie ustaleń instrukcji obsługi maszyn i urządzeń oraz obowiązujących w zakładzie zarządzeń i instrukcji przeciwpożarowych,
6) prawidłowość składowania i magazynowania materiałów,
7) porządek w pomieszczeniach oraz na terenie zakładu,
8) stan i rozmieszczenie podręcznego sprzętu gaśniczego.

3. Przygotowanie zakładu do działań operacyjnych straży pożarnych (zaopatrzenie w wodę, system łączności ze strażą pożarną itp.),

4. Stan przeszkolenia pracowników z zakresu ochrony przeciwpożarowej, a w szczególności:

1) znajomość zagrożeń pożarowych oraz sposobów zapobiegania tym zagrożeniom,
2) umiejętność obsługi urządzeń i sprzętu gaśniczego znajdującego się w rejonie stanowiska pracy,
3) znajomość zasad postępowania na wypadek pożaru, w tym również użycie podręcznego sprzętu gaśniczego.

§ 5. 1. Po dokonaniu wizji lokalnej obiektu i sprawdzeniu odpowiednich dokumentów przeprowadzający kontrolę powinien omówić jej wyniki z zarządzającym obiektem, a następnie sporządzić protokół z kontroli.

2. Protokół może dotyczyć kontroli jednego lub większej ilości obiektów.

3. W razie nie stwierdzenia uchybień w zakresie ochrony przeciwpożarowej w kontrolowanym obiekcie, zamiast protokółu sporządza się krótką notatkę z kontroli podając w niej powyższy fakt.

§ 6. 1. Polecenie pokontrolne przygotowuje pracownik, który przeprowadził kontrolę i przedkłada do podpisu dyrektorowi zakładu lub osobie przez niego upoważnionej.

2. Polecenie pokontrolne powinno zawierać:

1) okoliczności stwierdzenia nieprawidłowości z zakresu ochrony przeciwpożarowej,
2) zadania do wykonania w celu usunięcia nieprawidłowości stwierdzonych podczas kontroli,
3) odpowiedzialnego za wykonanie,
4) termin wykonania zadania.

3. W przypadku stwierdzenia nie wykonania polecenia pokontrolnego pracownik prowadzący sprawy ochrony przeciwpożarowej powinien złożyć informację o tym fakcie dyrektorowi zakładu.

AWIZA

Ogłoszone zostały:

USTAWY:

z dnia 24 listopada 1986 r. o zmianie ustawy — Kodeks pracy (Dz. U. Nr 42, poz. 201);

z dnia 24 listopada 1986 r. o organizacji i finansowaniu ubezpieczeń społecznych (Dz. U. Nr 42, poz. 202);

budżetowa na rok 1987 z dnia 18 grudnia 1986 (Dz. U. Nr 46, poz. 225);

z dnia 18 grudnia 1986 r. o zmianie niektórych ustaw określających funkcjonowanie gospodarki uspołecznionej (Dz. U. Nr 47, poz. 226);

z dnia 19 grudnia 1986 r. o zmianie ustawy o systemie rad narodowych i samorządu terytorialnego (Dz. U. Nr 47, poz. 227);

z dnia 19 grudnia 1986 r. o zmianie ustawy — Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. Nr 47, poz. 228);

z dnia 29 stycznia 1987 r. o podwyższeniu emerytur i rent w 1987 r. i 1988 r. (Dz. U. Nr 3, poz. 20);

ROZPORZĄDZENIA RADY MINISTRÓW:

z dnia 1 grudnia 1986 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra-Szefa Urzędu Rady Ministrów w dziedzinie kontroli oraz trybu przeprowadzania kontroli (Dz. U. Nr 44, poz. 217);

z dnia 22 grudnia 1986 r. zmieniające rozporządze-

nie w sprawie wysokości składki na ubezpieczenie społeczne za pracowników uspołecznionych zakładów pracy (Dz. U. Nr 47, poz. 230);
z dnia 23 grudnia 1986 r. w sprawie urządzeń zaopatrzenia w wodę i urządzeń kanalizacyjnych oraz opłat za wodę i uprowadzanie ścieków (Dz. U. Nr 47, poz. 234);
z dnia 8 grudnia 1986 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie wykonywania niektórych przepisów ustawy o drogach publicznych (Dz. U. Nr 48, poz. 239);
z dnia 8 grudnia 1986 r. w sprawie zarządu mieniem gminnym oraz warunków i trybu jego zbywania (Dz. U. Nr 48, poz. 241);
z dnia 22 grudnia 1986 r. w sprawie zasad wynagradzania pracowników urzędów państwowych (Dz. U. Nr 48, poz. 245);
z dnia 5 stycznia 1987 r. w sprawie udzielania zwolnień od pracy zawodowej pracownikom powołanym do pełnienia funkcji z wyboru w zakładowej organizacji socjalistycznego związku młodzieży (Dz. U. Nr 2, poz. 8);
z dnia 12 stycznia 1987 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie urlopów wychowawczych (Dz. U. Nr 3, poz. 21);
z dnia 9 marca 1987 r. w sprawie ogólnych zasad udzielania pomocy z zakładowego funduszu mieszkaniowego w uspołecznionych zakładach pracy (Dz. U. Nr 10, poz. 59);
z dnia 9 marca 1987 r. w sprawie ogólnych zasad udzielania świadczeń z zakładowego funduszu socjalnego w uspołecznionych zakładach pracy (Dz. U. Nr 10, poz. 60);
z dnia 30 marca 1987 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie urlopów wychowawczych (Dz. U. Nr 10, poz. 64);

ROZPORZĄDZENIA:

Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 lutego 1987 r. w sprawie nadania funkcjonariuszom niektórych organów uprawnień do nakładania grzywien w drodze mandatu karnego (Dz. U. Nr 6, poz. 34);
Ministra Finansów z dnia 11 grudnia 1986 r. w sprawie taryfy składek na ubezpieczenie ustawowe komunikacyjne pojazdów mechanicznych jednostek gospodarki uspołecznionej (Dz. U. Nr 44, poz. 220);
Ministrów Komunikacji i Spraw Wewnętrznych z dnia 14 stycznia 1987 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie kierowców pojazdów silnikowych (Dz. U. Nr 2, poz. 14);
Ministra Sprawiedliwości z dnia 5 stycznia 1987 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie utworzenia sądów pracy i ubezpieczeń społecznych (wydziałów pracy i ubezpieczeń społecznych) w sądach wojewódzkich i sądów pracy (wydziałów pracy) w sądach rejonowych oraz ustalenia ich siedzib i obszarów właściwości (Dz. U. Nr 2, poz. 15);
Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 9 marca 1987 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie kolegiów rejonowych do spraw wykroczeń i terytorialnego zakresu ich działania (Dz. U. Nr 8, poz. 51);
Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych z dnia 30 marca 1987 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie zasiłków rodzinnych i pielęgnacyjnych (Dz. U. Nr 10, poz. 66);
Ministra-Kierownika Urzędu Gospodarki Morskiej z dnia 12 marca 1987 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie kwalifikacji zawodowych członków załóg polskich statków morskich (Dz. U. Nr 10, poz. 70);

OBWIESZCZENIA:

Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów z dnia 29 stycznia 1987 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o planowaniu społeczno-gospodarczym (Dz. U. Nr 4, poz. 26);
Ministra Finansów z dnia 3 marca 1987 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o cenach (Dz. U. Nr 8, poz. 52);
Ministra Finansów z dnia 4 marca 1987 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 lipca 1983 r. w sprawie podatku wyrównawczego (Dz. U. Nr 8, poz. 53);

UCHWAŁY:

Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej z dnia 18 grudnia 1986 r. o narodowym planie społeczno-gospodarczym na lata 1986—1990 (Dz. U. Nr 45, poz. 224);
nr 4 Rady Ministrów z dnia 12 stycznia 1987 r. w sprawie najniższego wynagrodzenia w uspołecznionych zakładach pracy (Mon. Pol. Nr 2, poz. 10);
nr 5 Rady Ministrów z dnia 13 stycznia 1987 r. w sprawie ustanowienia odznaki honorowej „Wzorowy Kierowca" (Mon. Pol. Nr 3, poz. 23);
nr 16 Rady Ministrów z dnia 16 lutego 1987 r. w sprawie zasad podwyższania najniższego wynagrodzenia w uspołecznionych zakładach pracy (Mon. Pol. Nr 8, poz. 64);
nr 29 Rady Ministrów z dnia 13 marca 1987 r. zmieniająca uchwałę w sprawie klasyfikacji wynagrodzeń w jednostkach gospodarki uspołecznionej (Mon. Pol. Nr 9, poz. 78);
nr 43 Rady Ministrów z dnia 30 marca 1987 r. zmieniająca uchwałę w sprawie diet i innych należności za czas podróży służbowych na obszarze kraju, uchwałę w sprawie świadczeń dla pracowników czasowo przeniesionych oraz uchwałę w sprawie świadczeń przysługujących pracownikom urzędów państwowych przeniesionym do pracy w innej miejscowości (Mon. Pol. Nr 9. poz. 82);

ZARZĄDZENIA:

nr 22 Prezesa Rady Ministrów z dnia 13 grudnia 1986 r. w sprawie uznania niektórych zarządzeń Prezesa Rady Ministrów ogłoszonych w Monitorze Polskim za nie obowiązujące (Mon. Pol. Nr 33, poz. 243);
Ministra Finansów z dnia 15 października 1986 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie ogólnych zasad prowadzenia rachunkowości przez jednostki gospodarki uspołecznionej oraz w sprawie planów kont jednostek gospodarki uspołecznionej (Mon. Pol. Nr 35, poz. 270);
Ministra Finansów z dnia 11 grudnia 1986 r. zmieniające zarządzenie w sprawie zaniechania ustalania podatku od wynagrodzeń od niektórych wynagrodzeń (Mon. Pol. Nr 35, poz. 271);
Ministrów Przemysłu Chemicznego i Lekkiego oraz Komunikacji z dnia 29 grudnia 1986 r. w sprawie krajowych norm ubytków naturalnych paliw płynnych powstających podczas składowania, przyjmowania i wydawania oraz w transporcie samochodowym (Mon. Pol. Nr 2, poz. 15);
Ministra Łączności z dnia 30 grudnia 1986 r. w sprawie zakresu i trybu obsługi klientów przy wykonywaniu usług pocztowych przez państwową jednostkę organizacyjną „Polska Poczta, Telegraf i Telefon" (Mon. Pol. Nr 7, poz. 52);
Ministra Finansów z dnia 4 marca 1987 r. zmieniające zarządzenie w sprawie klasyfikacji dochodów i wydatków budżetu centralnego i budżetów terenowych (Mon. Pol. Nr 8, poz. 68);
Ministra Gospodarki Materiałowej i Paliwowej z dnia 28 lutego 1987 r. w sprawie szczegółowych zasad eksploatacji elektrycznych urządzeń napędowych (Mon. Pol. Nr 8, poz. 69);
Ministra Gospodarki Materiałowej i Paliwowej z dnia 28 lutego 1987 r. w sprawie szczegółowych zasad eksploatacji elektrycznych spawarek i zgrzewarek (Mon. Pol. Nr 8, poz. 70);
Ministra Łączności z dnia 26 marca 1987 r. w sprawie krajowej taryfy pocztowej (Mon. Pol. Nr 9, poz. 84);

OBWIESZCZENIA:

Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów z dnia 6 grudnia 1986 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu uchwały nr 207 Rady Ministrów z dnia 27 września 1982 r. w sprawie umów sprzedaży oraz umów dostawy między jednostkami gospodarki uspołecznionej (Mon. Pol. Nr 33, poz. 247);
Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów z dnia 29 stycznia 1987 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu uchwały nr 124 Rady Ministrów z dnia 19 lipca 1985 r. w sprawie zasad i organizacji procesu zaopatrzenia materiałowo-technicznego w latach 1986—1990 (Mon. Pol. Nr 5, poz. 40);
Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego z dnia 27 lutego 1987 r. w sprawie wysokości przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego w gospodarce uspołecznionej w roku 1986 (Mon. Pol. Nr 7, poz. 63).

WZGraf. Zam. 9524. Ark. druk. 3.00. Ark. wyd. 4.50.